



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.12.2002  
KOM(2002) 711 endelig

2002/0296 (CNS)

Forslag til

**RÅDETS FORORDNING**

**om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser**

⇒ ("EU-fusionsforordningen") ⇐

(forelagt af Kommissionen)

## BEGRUNDELSE

### I. INDLEDNING

1. Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ("fusionsforordningen")<sup>1</sup> blev vedtaget den 21. december 1989 og trådte i kraft den 21. september 1990. Den blev ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse<sup>2</sup> og ved Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 af 30. juni 1997 ("ændringsforordningen")<sup>3</sup>. Fusionsforordningen finder anvendelse på alle fusioner med fællesskabsdimension, som defineret på basis af de deltagende virksomheders årsomsætning, og giver Kommissionen enekompetence til at behandle sådanne sager. Med fusionsforordningen blev der således indført et fusionskontrollsystem i Den Europæiske Union, hvor der kun én kontrolinstans, der behandler fusioner med fællesskabsdimension (det såkaldte "one-stop-shop"-koncept).
2. At der nu fremsættes forslag til revision af fusionsforordningen, skyldes den juridiske forpligtelse til at revidere omsætningstærsklerne i artikel 1 og henvisningsreglerne i artikel 9<sup>4</sup>. Kommissionen har desuden benyttet lejligheden til at gennemgå, hvordan forordningen som helhed har fungeret, for at få indkredset andre områder, hvor der kunne foretages forbedringer (navnlig materielle og proceduremæssige spørgsmål).
3. Den 11. december 2001 vedtog Kommissionen en grønbog om revision af Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ("grønbogen")<sup>5</sup>. Heri indkaldte den kommentarer til især tre spørgsmål: (i) hvordan omsætningstærsklerne og henvisningsreglerne fungerer (de såkaldte jurisdiktionsspørgsmål), (ii) hvilke materielle kriterier der bør lægges til grund ved Kommissionens vurdering af fusioner (de såkaldte materielle spørgsmål), og (iii) procedurespørgsmål. Desuden ønskede den også kommentarer til, hvor effektivt de garantier for en retfærdig sagsbehandling, der er indbygget i EU's fusionskontrollsystem, og domstolsprøvelsen af fusions-sager fungerer.
4. Efter vedtagelsen af grønbogen indledte Kommissionen en høring af medlemsstaterne, erhvervslivet og jurister samt andre interesserede. Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg blev også opfordret til at tilkendegive deres synspunkter.
5. Gennemgangen viste, at EU's fusionskontrol generelt opfattes som en succes. Der blev dog peget på en række svagheder i det nuværende system, ikke blot i forbindelse med omsætningstærsklerne, men også med hensyn til en række andre aspekter af fusionsforordningen. Kommissionen mener, at tiden nu er inde til at foreslå

---

<sup>1</sup> EFT L 395 af 30.12.1989, s.1; berigtiget i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

<sup>2</sup> Akt vedrørende vilkårene for Kongeriget Norges, Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse, EFT C 241 af 29.8.1994, s. 57.

<sup>3</sup> EFT L 180 af 9.7.1997, s.1; berigtiget i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

<sup>4</sup> Se fusionsforordningens artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 9, stk. 10.

<sup>5</sup> KOM (2001) 745 endelig udg.

ændringer, der kan afhjælpe disse mangler og dermed bringe fusionskontrollen i Det Europæiske Fællesskab til at fungere bedre.

6. I lyset af Det Europæiske Råds erklærede mål om at gøre EU-lovgivningen lettere tilgængelig og lettere forståelig<sup>6</sup> og i betragtning af, at de foreslåede ændringer berører forskellige artikler i fusionsforordningen, foreslås det, at såvel den nuværende fusionsforordning som ændringsforordningen erstattes med en ny EU-fusionsforordning gennem en omarbejdning<sup>7</sup>.
7. Sammenholdt med fusionsforordningens nugældende tekst, kan ændringerne i den foreslåede nye EU-fusionsforordning opdeles i følgende kategorier:
  - jurisdiktionsspørgsmål (se afsnit II.A.)
  - materielle spørgsmål (se afsnit II.B.)
  - procedurespørgsmål (se afsnit II.C.)
  - andre foreslåede ændringer (se afsnit II.D.).

## **II. OVERSIGT OVER DE VIGTIGSTE ÆNDRINGER**

### **A. Jurisdiktionsspørgsmål**

#### *(1) Fællesskabsdimension*

8. Et af formålene med de foreslåede ændringer af fusionsforordningen, som også blev beskrevet i Kommissionens grøn bog, er at optimere fusions sagernes fordeling mellem Kommissionen og den nationale konkurrencemyndigheder i overensstemmelse med nærhedsprincippet.
9. I den forbindelse er det Kommissionens erklærede mål at sikre, at de sager, der har betydelige grænseoverskridende virkninger, men som ikke når op over de nugældende omsætningstærskler i fusionsforordningens artikel 1, stk. 2 og 3, kan behandles af Kommissionen, mens de fusioner, hvis virkninger hovedsagelig er nationale eller lokale, behandles af medlemsstaterne. Det vil også være en fordel for erhvervslivet, fordi det vil skabe større retssikkerhed og mindske omkostningerne, som har vist sig at være ret betydelige, når der har været tale om at henvise behandlingen af en fusion, efter at den var anmeldt. Som mere indgående beskrevet nedenfor, foreslås det, at kun de anmeldende parter skal kunne tage initiativ til henvisning forud for anmeldelsen.
10. I overensstemmelse med nærhedsprincippet og for at bevare den administrative effektivitet og det "one stop shop"-koncept, der er en af de vigtigste fordele ved det nuværende system, bør man samtidig søge at reducere antallet af parallelle anmeldelser, dvs. de tilfælde, hvor en fusion er anmeldelsespligtig i flere medlemsstater.

---

<sup>6</sup> Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i december 1992.

<sup>7</sup> Se den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter, EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

11. Kommissionens gennemgang af, hvordan fusionsforordningen har fungeret, har vist, at tærsklerne i artikel 1, stk. 2, såvel som totredjedelsreglen<sup>8</sup> fortsat fungerer effektivt som kriterier for, hvilke sager der bedst kan behandles på EU-plan.
12. Bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, har ikke givet det tilsigtede resultat, nemlig at sikre, at fusioner, der berører tre eller flere medlemsstater, behandles af Kommissionen.<sup>9</sup> I betragtning heraf har Kommissionen som skitseret i grønbogen set på forskellige muligheder for at bringe artikel 1, stk. 3, til at fungere bedre.

(a) Forslagene i grønbogen

13. Hovedforslaget i grønbogen drejede sig om et såkaldt "obligatorisk 3+-system", som man mente ville have den fordel, at fusioner, der er anmeldelsespligtige efter klart definerede nationale love, anses for at have fællesskabsdimension. Ved nærmere øjekast har dette system dog vist sig ikke at give den fordel, man oprindeligt mente det ville give i form af enkelhed, klarhed og retssikkerhed.
14. At en fusion er anmeldelsespligtig i tre eller flere medlemsstater, giver ikke tilstrækkeligt belæg for, at den har fællesskabsinteresse. Det kan skyldes særlig lave anmeldelsestærskler i nogle medlemsstater og ansøgerlande, eller det kan skyldes mangel på tilstrækkelig forbindelse til en bestemt national jurisdiktion.
15. Dette "obligatoriske 3+-system" ville også resultere i en uacceptabel mangel på retssikkerhed. Forskellige jurisdiktionskriterier eller fusionsdefinitioner i forskellige medlemsstater og ansøgerlande kunne føre til divergerende fortolkninger. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at basere EU-jurisdiktion på kriterier, som fusionsparterne, den relevante medlemsstat og muligvis også Kommissionen måske vil se forskelligt på. Det gælder især de medlemsstater, der baserer anmeldelsespligten på markedsandelstærskler.
16. På grundlag af de indkomne bemærkninger har Kommissionen også indgående overvejet forslag om et "frivilligt 3+-system", eventuelt kombineret med vetoret til de berørte medlemsstater. I et sådant system skulle 3+-reglen fortsat gælde, og kriteriet skulle være, om en fusion, der ikke når op over tærsklerne i artikel 1, stk. 2 og 3, er anmeldelsespligtig i tre eller flere lande. Parterne skulle først checke, om 3+-reglen er opfyldt. I så fald vil de have valget mellem enten at anmelde til de nationale jurisdiktioner eller anmode om, at sagen anses for at have fællesskabsdimension og derfor skal anmeldes til Kommissionen. De berørte medlemsstater kunne få vetoret mod fusionsparternes beslutning om at anmelde til Kommissionen i stedet for at skulle indgive tre eller flere anmeldelser til nationale konkurrencemyndigheder.

---

<sup>8</sup> Ifølge fusionsforordningens artikel 1, stk. 2, litra b), har en fusion ikke fællesskabsdimension og falder dermed ikke ind under Kommissionens jurisdiktion, hvis hver af de deltagende virksomheder har mere end to tredjedele af deres samlede omsætning inden for EU i en og samme medlemsstat (den såkaldte "totredjedelsregel").

<sup>9</sup> Som anført i grønbogen var der i 2000 kun ca. en ud af fem fusioner, som var anmeldelsespligtige i tre eller flere medlemsstater, der faldt ind under denne bestemmelse. Desuden sås der en tendens til en stadig stigning i antallet af parallelle anmeldelser til tre eller flere medlemsstater, og EU's forestående udvidelse til 25 medlemsstater fra 2004 må ventes yderligere at ville forstærke problemerne med parallelle anmeldelser til et betydeligt antal medlemsstater.

17. Men selv et frivilligt 3 +-system med disse forbedringer ville have mange af de ulemper, det oprindelige 3+-forslag var behæftet med. For det første ville et frivilligt 3+-system fortsat kun give et meget groft kriterium for at fange eller ikke fange grænseoverskridende fusioner. At en transaktion er anmeldelsespligtig i tre eller flere medlemsstater, betyder ikke nødvendigvis, at fusionen har betydelige grænseoverskridende virkninger. Samtidig kan nogle fusioner, som kun er anmeldelsespligtige i en eller to medlemsstater, godt have betydelige grænseoverskridende virkninger uden at blive fanget. For det andet opstår der en (mere eller mindre reel) risiko for "forumshopping", hvis man giver parterne ret til at vælge, hvor de vil indgive anmeldelse, og dermed også ret til at vælge jurisdiktion. Selv om man gav medlemsstaterne vetoret mod anmeldelse til Kommissionen, vil det ikke løse problemerne og kan give anledning til usikkerhed.

(b) Kommissionens forslag - et system med strømlinede henvisninger

18. I lyset af det ovenstående og under hensyn til resultaterne af høringen har Kommissionen draget den konklusion, at den mest effektive måde, hvorpå man kan nå de ovenfor skitserede to hovedmål, nemlig en optimal fordeling af sagerne og en mindskelse af antallet af parallelle anmeldelser, vil være at indføre et mere strømlinet henvisningssystem. Et sådant system skulle være baseret på en øget anvendelse af fusionsforordningens henvisningsregler i artikel 9 og artikel 22, der skulle forbedres og også kunne bruges forud for anmeldelsen, således at man opnår et effektivt middel til at finafstemme den fordeling af sagerne, der følger af omsætningstærsklerne i fusionsforordningens artikel 1, stk. 2 og 3.

19. Hovedelementerne i det foreslåede system er følgende:

- forbedring af kriterierne for henvisning, herunder bedre overensstemmelse mellem henvisningskriterierne med større genspejling mellem de to veje
- mulighed for at anvende artikel 9 og artikel 22 forud for anmeldelsen. De anmeldende parter, som jo er de, der bedst kender sagens omstændigheder, bør have eneret til at tage initiativet i denne procedurefase. I relevante tilfælde skulle de kunne fremsætte en begrundet anmodning om henvisning af sagen begge veje forud for anmeldelsen. Af effektivitetshensyn skulle anmodningen anses for at være accepteret, hvis andet ikke udtrykkeligt tilkendegives inden for bestemte frister. De relevante myndigheder og Kommissionen skulle samarbejde i et uformelt netværk for at øge effektiviteten i denne proces, hvilket vil være muligt i kraft af de erfaringer inden for fusionskontrol, medlemsstaterne i dag har. De foreslåede ændringer angående henvisning af fusioner forud for deres anmeldelse er indføjet i de foreslåede nye stk. 4 og 5 i artikel 4
- enekompetence til Kommissionen, når alle de berørte medlemsstater eller mindst tre af dem indvilliger i, at en sag henvises til den efter artikel 22
- mulighed for, at Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at foretage henvisninger efter artikel 22 eller til at anmode Kommissionen om at henvise sager til den efter artikel 9 - en sådan formel initiativret har Kommissionen ikke i dag.

- (i) Forbedring af de materielle kriterier i artikel 9 og 22

20. Der er først og fremmest tale om en forenkling og forbedring af de materielle kriterier for anvendelse af de to artikler<sup>10</sup>. Efter artikel 9 skal medlemsstaterne ifølge den nuværende formulering i stk. 2, litra a), vurdere, om den planlagte fusion truer med at skabe eller styrke en dominerende stilling eller ej. Kommissionen foreslår, at denne passage slettes, således at der åbnes mulighed for at anmode om henvisning på grundlag af, at konkurrencen vil blive mærkbart påvirket på et særskilt marked i en given medlemsstat. De nationale myndigheder vil dermed ikke skulle fremlægge udførlige foreløbige analyser i relation til den konkurrencemæssige vurdering af sagen. Det vil lette og fremskynde brugen af artikel 9.
21. Omvendt skulle artikel 22 primært bruges i de tilfælde, hvor der er tale om en mærkbar påvirkning af konkurrencen, der rækker videre end en enkelt medlemsstat. Et af de oprindelige formål med artikel 22 var at sætte medlemsstater, der ikke havde nogen fusionskontrollovgivning, i stand til at henvise fusioner, der havde virkninger for samhandelen mellem medlemsstater, til Kommissionen, og i dag er det kun Luxembourg, som ikke har en sådan lovgivning. Men muligheden for, at en enkelt medlemsstat henviser sager til Kommissionen, bør dog ikke helt udelukkes.
- (ii) Anvendelse af artikel 9 og 22 i fasen forud for anmeldelse efter parternes anmodning
22. Høringen viste, at den største svaghed ligger i, at de nuværende henvisningsregler kun kan anvendes, efter at fusionen er anmeldt til enten Kommissionen eller de nationale konkurrencemyndigheder. Det kan ikke undgå at føre til et betydeligt spild af tid og administrativ effektivitet, og det lægger unødvendige byrder og omkostninger på fusionsparterne. I artikel 22-sager har erfaringerne vist, at man ofte spiller flere måneder.
23. For at afhjælpe disse svagheder foreslås det derfor i en ny artikel 4, stk. 4 og 5, at artikel 9 og artikel 22 skal kunne finde anvendelse i en fase forud for anmeldelsen, når fusionsparterne anmoder om det.
24. For fusioner, der når op over omsætningstærsklerne i artikel 1, stk. 2 eller 3, kunne man på et tidligt stadium afgøre, om de bedre kan behandles på nationalt niveau og henvises til medlemsstaterne før anmeldelsen. På samme måde kunne medlemsstaterne ved at anvende artikel 22 på et tidligt stadium henvise fusioner til Kommissionen, der ikke når op over tærsklerne i artikel 1, stk. 2 og 3, men som vil kunne få betydelige grænseoverskridende virkninger.
25. Sådanne henvisninger skulle ske på grundlag af en anmodning og en række oplysninger fra fusionsparterne. Ligesom det normalt er tilfældet ved henvisninger efter fusionsforordningens artikel 9 og 22, ville de implicerede konkurrencemyndigheder have en vis skønsbeføjelse med hensyn til, om de vil anmode om, godkende eller acceptere, at en fusion henvises.
- (iii) Enekompetence til EU, når alle de berørte medlemsstater eller mindst tre af dem anmoder om henvisning, og strømlining af artikel 22-proceduren
26. For at gøre artikel 22 til et effektivt middel i sager med betydelige grænseoverskridende virkninger og skabe øget retssikkerhed, foreslås det, at når alle de medlemsstater, der i henhold til deres nationale lovgivning har jurisdiktion, eller

---

<sup>10</sup> Dette spørgsmål blev til dels allerede drøftet i Kommissionens grønbog.

mindst tre af dem beslutter at henvise en sag til Kommissionen, skal Kommissionen have enekompetence til at behandle sagen i hele EØS (se forslagene til artikel 22, stk. 3, og artikel 4, stk. 5, fjerde afsnit i den foreslåede nye forordning).

27. Der foreslås også en afklaring og strømlining af procedurereglerne i forbindelse med fælles henvisninger efter artikel 22, i lyset af de erfaringer, man har fået fra *Promatech/Sulzer*<sup>11</sup>-sagen og *GEES/Unison*<sup>12</sup>-sagen (se artikel 22, stk. 1, 2 og 4, i den foreslåede nye forordning). Med henblik herpå indføres der i den nye forordning frister for medlemsstaternes fremsættelse af henvisningsanmodninger og for de andre medlemsstats tilkendegivelse af, at de slutter sig til anmodningen. Af effektivitetshensyn er det en indsigelsesprocedure, der indføres i artikel 22<sup>13</sup>.

(iv) Henvisning efter anmodning fra Kommissionen

28. Både for artikel 9 og artikel 22 foreslås det, at man udtrykkeligt giver Kommissionen mulighed for at opfordre medlemsstaterne til at fremsætte en henvisningsanmodning, når en fusion er anmeldt. Forud for anmeldelsen skulle Kommissionen simpelthen videresende fusionsparternes anmodning, i overensstemmelse med det tilgrundliggende princip om, at henvisning af en fusion forud for dens anmeldelse kun kan udløses af de anmeldende parter selv, således som det fastsættes i det foreslåede stk. 4 og 5 i artikel 4.

(v) Implikationerne af et system med strømlinede henvisninger

Fordele og ulemper

29. Hovedfordelen i dette system er de præcise kriterier. I modsætning til grove omsætningskriterier eller kriterier af "3+-typen" kan disse kriterier danne grundlag for at fokusere på de sager, der har betydelige grænseoverskridende virkninger. Systemet vil også have den fordel, at der skabes balance mellem EU's interesser og nationale interesser, fordi det virker begge veje - det åbner mulighed for strømlinede henvisninger både til og fra Kommissionen. Og sidst men ikke mindst vil dette system også løse problemerne omkring sagernes fordeling inden for en kort tidsramme, når henvisningen udløses af parterne i faserne forud for anmeldelsen. Man opnår, at en fusion anmeldes til den "rette" myndighed fra begyndelsen, hvilket reducerer den retlige usikkerhed og omkostningerne for fusionsparterne.

30. Det må erkendes, at der fra erhvervslivet og jurister er givet udtryk for en vis skepsis med hensyn til en mere udbredt brug af henvisningsmekanismen. Deres kritik går imidlertid hovedsagelig på, at udsigterne til, at en fusion henvises *efter* anmeldelsen til en given myndighed, fører til meromkostninger og større retlig usikkerhed for parterne, da deres sag behandles af en anden myndighed end den, som de i første omgang henvendte sig til. Kommissionen mener, at de foreslåede ændringer i henvisningsbestemmelserne, navnlig med hensyn til muligheden for at anvende dem i faserne forud for anmeldelsen, og den initiativret, fusionsparterne får, imødekommer størsteparten af den bekymring, erhvervslivet og jurister har givet udtryk for med hensyn til henvisninger.

---

<sup>11</sup> COMP/M.2698 – *Promatech/Sulzer Textil*, kommissionsbeslutning af 24.7.2002.

<sup>12</sup> COMP/M.2738 – *GEES/Unison*, kommissionsbeslutning af 17.4.2002.

<sup>13</sup> Det samme gælder for de foreslåede bestemmelser i artikel 4, stk. 5.

## Sammenligning med moderniseringen af forordning nr. 17

31. EU-fusionsforordningen er baseret på princippet om kun én jurisdiktion, dvs. at en fusion skal behandles enten på EU-plan eller på nationalt plan. Parallele jurisdiktioner findes ikke (se artikel 21, stk. 1 og 2, og betragtning nr. 29 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89).
32. Desuden anvender Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder ikke de samme materielle regler og procedureregler. Mens Kommissionen behandler fusioner, der falder ind under dens egen jurisdiktion, på grundlag af fusionsforordningen, følger de nationale konkurrencemyndigheder deres respektive nationale lovgivning ved behandlingen af de fusioner, der falder ind under deres jurisdiktion - de anvender ikke fusionsforordningen (se den nugældende forordnings artikel 21, stk. 1 og 2). Samme grundprincip gælder også i en henvisningssituation - når en fusion henvises til en medlemsstat efter fusionsforordningens artikel 9, sker det med henblik på anvendelse af den pågældende medlemsstats nationale konkurrencelovgivning, mens sager henvist til Kommissionen efter artikel 22 behandles på grundlag af fusionsforordningen.
33. Eftersom fusioner ikke opfylder betingelserne for at skulle behandles af både Kommissionen og de nationale myndigheder, og eftersom Kommissionen og de nationale myndigheder ikke anvender de samme materielle regler, er det ikke nødvendigt at indføre regler, der kan sikre en ensartet anvendelse af konkurrenceretten.

### *(2) Definition af en fusion*

34. Artikel 3 definerer, hvornår der anses at foreligge en fusion efter fusionsforordningen.

#### *(a) Ændring i kontrollen på et varigt grundlag*

- (i) Artikel 3, stk. 1*

35. Den generelle definition i artikel 3, stk. 1, er ændret, således at det nu udtrykkeligt fastsættes, at for at der kan foreligge en fusion, skal der være en ændring i kontrollen, og der skal være tale om en varig kontrolændring. Disse kriterier er hidtil blevet anvendt som uskrevne kriterier, når det skulle afgøres, om en transaktion var en fusion i fusionsforordningens forstand eller ej.
36. Kriteriet angående kontrolændring er i dag kun nærmere beskrevet i Kommissionens meddelelse om fusionsbegrebet<sup>14</sup>. Med den formulering, der benyttes i den foreslåede artikel, bruges begrebet i bred forstand og omfatter fusioner og erhvervelser, som begge er begreber, der udtrykkeligt henvises til også i artikel 3, stk. 1.
37. Kriteriet angående en varig ændring figurerer i dag kun i betragtning nr. 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 samt i Kommissionens meddelelse om fusionsbegrebet.

---

<sup>14</sup> Kommissionens meddelelse om fusionsbegrebet efter Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EFT C 66 af 2.3.1998, s.5.



38. Det forekommer hensigtsmæssigt at komplettere fusionsforordningens tekst med alle de vigtigste kriterier, der gør, at en fusion falder ind under definitionen i artikel 3, stk. 1.

(ii) Artikel 3, stk. 5

39. Artikel 3, stk. 5, forbliver uændret. Den beskriver en række snævert definerede situationer, hvor der ikke skal antages at foreligge en fusion. Erfaringerne har vist, at begrænsningerne i denne bestemmelse (rettigheder uden stemmeret og maksimumperioden for at beholde værdipapirerne) betyder, at den sjældent finder anvendelse. Men samtidig har restriktioner af den art til formål at forhindre omgåelser af fusionsforordningen og dermed sikre dens effektive virkning samt ens spilleregler for alle virksomheder i det indre marked. I grønbogen bragte Kommissionen derfor den tanke på bane, at man kunne udvide denne bestemmelse, således at den fik et større anvendelsesområde.

40. I lyset af de ændringer, der foreslås i formuleringen af artikel 3, stk. 1, hvor det præciseres, at ændringen i kontrollen skal ske på et varigt grundlag, er det ikke nødvendigt at ændre de konkrete bestemmelser i artikel 3, stk. 6.

41. Med den nye formulering i artikel 3, stk. 1, slås det på den anden side fast, at det ikke udelukkes, at andre transaktioner, selv om de ikke opfylder de snævre kriterier i artikel 3, stk. 6, alligevel vil kunne anses ikke at udgøre en fusion, hvis det godtgøres, at den pågældende transaktion ikke indebærer en kontrolændring på et varigt grundlag.

(b) Flere transaktioner

(i) Artikel 3, stk. 4

42. I den foreslåede nye artikel 3, stk. 4, fastsættes det nu udtrykkeligt, at flere transaktioner, der betinger hinanden indbyrdes eller er så snævert forbundne, at de ud fra deres økonomiske rationale bør behandles som en og samme fusion, skal antages at udgøre en og samme fusion.

43. Tidligere har Kommissionen ved en række lejligheder måttet afgøre, om flere transaktioner, der var forbundne i flere forskellige henseender, skulle anses for at udgøre en og samme fusion.

44. Spørgsmålet er relevant med hensyn til fastlæggelsen af Kommissionens jurisdiktion. En transaktion, der måske ikke i sig selv har fællesskabsdimension, fordi den ikke når op over tærsklerne i fusionsforordningen, kan alligevel falde ind under fusionsforordningen som en del af en fusion, der består af mere end én transaktion.

45. Artikel 3 finder anvendelse på erhvervelse af "direkte eller indirekte kontrol med hele eller dele af en eller flere virksomheder". Bortset fra denne generelle og brede definition findes den eneste anden bestemmelse, der direkte omhandler en situation, hvor to eller flere transaktioner udgør en enkelt fusion, i artikel 5, stk. 2, andet afsnit. Denne bestemmelse havde især til formål at forhindre forsøg på at slippe udenom fusionsforordningen ved at opsplitte fusionen i flere transaktioner. Fusionsforordningen har opstillet den retlige formodning, at alle transaktioner, der opfylder kriterierne i artikel 5, stk. 2, andet afsnit, skal betragtes som én fusion.

46. I overensstemmelse med "one stop shop"-systemet er der i princippet ingen grund til, at flere transaktioner i andre tilfælde, der ikke er omfattet af den nuværende fusionsforordning, ikke også skulle vurderes som én fusion, hvis der er en økonomisk forbindelse mellem dem, der indikerer en helhed af transaktioner på en sådan måde, at det svarer til én fusion. For at undgå en kunstig adskillelse af behandlingen af fusioner bestående af flere transaktioner, der set ud fra parternes eller markedets synsvinkel karakteriseres ved økonomisk enhed, forekommer det hensigtsmæssigt at præcisere nærmere, under hvilke omstændigheder flere transaktioner skal anses at udgøre en helhed efter fusionsforordningen.
47. I grønbogen<sup>15</sup> blev der identificeret en række særlige kategorier, for hvilke anvendelse af "one stop shop"-princippet ville stemme bedre overens med det overordnede mål om bevarelse af en effektiv konkurrence, da alle disse fusioners virkninger dermed bliver underlagt en kohærent vurdering.
48. Reaktionen på ideen om at kategorisere de scenarier, der blev fremlagt i grønbogen, som en og samme fusion, var generelt positive. Disse scenarier er opsummeret i den foreslåede betragtning nr. 15. Ud fra lovgivningstekniske hensyn foreslås det imidlertid at indføre en generel klausul. Disse kriterier omfatter ikke blot de scenarier, der blev diskuteret i grønbogen, men også andre, der kan opstå i konkrete sager og fortjene en tilsvarende behandling.
49. Formuleringen af denne klausul bygger på ønsket om at få alle de transaktioner, der er så tæt forbundet indbyrdes, at det er berettiget at behandle dem som en og samme fusion, med. Samtidig må formuleringen være stringent nok til, at det ikke går ud over forudsigeligheden i den måde, hvorpå den anvendes. Nærmere retningslinjer for dette princip bør opstilles i forbindelse med revisionen af Kommissionens meddelelse om fusionsbegrebet<sup>16</sup>.
- (ii) Artikel 5, stk. 2, andet afsnit
50. Det foreslås at bibeholde den ene omstændighed, der allerede har figureret i fusionsforordningen siden dens vedtagelse, nemlig artikel 5, stk. 2, andet afsnit. Denne bestemmelse havde navnlig til formål at forhindre, at fusionsforordningen omgås ved at opsplitte en fusion i flere transaktioner.
51. Formuleringen af denne bestemmelse er dog blevet strammet op, således at transaktioner, der alene er forbundet via tidskriteriet og parternes identitet, men hvor der ikke er nogen økonomisk forbindelse, ikke bliver betragtet som én fusion i fremtiden. Fremover vil fusioner, der opfylder kriteriet i artikel 5, stk. 2, andet afsnit, således ikke blive anset for at udgøre en og samme fusion, hvis de finder sted inden for erhvervsgræne, der ikke har forbindelse med hinanden.

## **B. Materielle spørgsmål**

52. På det materielle plan havde grønbogen til formål at få gang i en debat om især to konkurrencepolitiske spørgsmål. Det første spørgsmål drejede sig om de respektive fordele ved den "dominanstest", der benyttes i fusionsforordningen som den materielle standard for vurdering af fusioner, og det kriterium angående en

---

<sup>15</sup> Grønbogen, punkt 106 ff.

<sup>16</sup> EFT C 66 af 2.3.1998, s. 5.

"betydelig mindskelse af konkurrencen" (den såkaldte "SLC-test"), der benyttes i visse andre jurisdiktioner, bl.a. USA, og som på det seneste også er indført i Det Forenede Kongerige og Irland. Det andet drejede sig om, hvilken rolle argumenter fremført af parterne angående effektivitetsgevinster skulle spille i behandlingen af fusionsager.

(1) *De materielle kriterier*

53. I grønbogen blev der indkaldt kommentarer til, hvor effektivt de materielle kriterier i fusionsforordningens artikel 2 fungerer, og specielt, hvor effektivt de virker sammenlignet med de kriterier angående "betydelig mindskelse af konkurrencen" ("SLC-testen"), der anvendes i visse andre jurisdiktioner. Der er især to punkter, der er trådt frem i debatten om de materielle kriterier. På den ene side fremgik det af høringsen, at der var en vis bekymring for, om den nuværende dominantest kunne give en effektiv kontrol i visse konkrete oligopolsituationer, navnlig hvor fusionsparterne ville blive i stand til at forhøje priserne og dermed komme til at udøve markedsstyrke uden at ty til samordning og uden nødvendigvis at være størst på markedet. I erhvervslivet ser der ud til at være enighed om, at det bør være muligt også at dække sådanne tilfælde. Hovedargumentet for at gå over til SLC-testen ville være den klarhed, den giver i disse tilfælde.
54. På den anden side er der i mange kommentarer til grønbogen blevet peget på, at det afgørende er, hvordan de gældende juridiske kriterier skal fortolkes. Dominanstesten og SLC-testen har givet stort set sammenfaldende resultater, og dominantesten har vist sig at kunne tilpasses til et bredt udsnit af situationer, hvor der er tale om markedsstyrke. Der blev også peget på, at EF-Domstolen ikke udtrykkeligt har udtalt sig om og derfor heller ikke udtrykkeligt udelukket muligheden for at behandle fusioner i oligopolsituationer (uden nogen samordning), hvor der ikke er en enkelt virksomhed, der er væsentligt større end de andre, efter de nuværende dominanskriterier<sup>17</sup>.
55. Kommissionen mener, at man bedst opnår det tilsigtede mål om større retssikkerhed omkring fusionsforordningens anvendelsesområde ved at skabe større klarhed i selve forordningen. Kommissionen foreslår derfor, at man indfører et nyt stk. 2 i fusionsforordningens artikel 2, hvori man præciserer dominansbegrebet i fusionsforordningen nærmere.
56. Den foreslåede definition af dominanskriteriet følger nøje den definition af begrebet dominerende stilling, som Domstolen har opstillet<sup>18</sup>. Formålet er at fastholde den omfattende retspraksis og beslutningspraksis, der er blevet opbygget i årenes løb. Den foreslåede betragtning nr. 21 har til formål at slå fast, at bestemte oligopolsituationer også er omfattet af artikel 2.

---

<sup>17</sup> Domstolen har tidligere vist vilje til at anlægge en teleologisk fortolkning af dominansbegrebet for ikke at fratage det dets *effet utile*. En sådan teleologisk fortolkning er bl.a. blevet anlagt i relation til fusionsforordningen, hvor Domstolen har statueret, at det finder anvendelse på "alle fusioner af fællesskabsdimension, for så vidt som de på baggrund af deres indvirkning på konkurrencestrukturen i Fællesskabet vil kunne vise sig at være uforenelige med den ordning uden konkurrencefordrejning, som traktaten tilsigter". Sag C-68/94, Frankrig m.fl. mod Kommissionen, – "Kali & Salz", Sml. 1998, s. I-1375, præmis 170.

<sup>18</sup> Den foreslåede afklaring stemmer overens med den måde, hvorpå EF-Domstolen har defineret dominansbegrebet i fusionsager, men formålet er at lægge større vægt på fusionernes økonomiske virkninger. Se sag T-102/96, Gencor mod Kommissionen, Sml. 1999, s. II-753, præmis 200.

57. Denne fremgangsmåde har ydermere den fordel, at definitionen af dominans i fusionsforordningen ikke knyttes til EF-Domstolens eventuelle fremtidige fortolkning af dominansbegrebet i traktatens artikel 82.
58. Ved siden af disse forslag er der udarbejdet et udkast til meddelelse om vurdering af horisontale fusioner efter Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89, som vil blive sendt til høring. Desuden foreslås det at indføre en bestemmelse i fusionsforordningens artikel 23 om, at Kommissionen i en meddelelse skal udstikke retningslinjer for fortolkningen af dominansbegrebet i relation til fusionskontrollen<sup>19</sup>.

#### (2) Hensyntagen til effektivitetsgevinster i fusionskontrollen

59. I grønbogen blev der også spurgt, hvilken rolle man mente effektivitetshensyn bør spille i fusionskontrollen. Mange af dem, der besvarede dette spørgsmål, gik ind for en eksplicit behandling af parternes effektivitetsargumenter ved vurderingen af fusioner.
60. Kommissionen mener, at en eksplicit behandling af effektivitetsgevinster er juridisk mulig med de nuværende materielle kriterier og den foreslåede formulering af fusionsforordningen. Dette synspunkt deles også af mange af dem, der reagerede på grønbogen. Fusionsforordningens artikel 2, stk. 1, litra b), giver hjemmel hertil, idet det her fastsættes, at Kommissionen bl.a. skal tage hensyn til "udviklingen i det tekniske eller økonomiske fremskridt, for så vidt som det er til fordel for forbrugerne og ikke udgør en hindring for konkurrencen".

### C. Procedurespørgsmål

#### (1) Pligten til at anmelde en fusion, før den gennemføres - artikel 4, stk. 1

61. Pligten til at anmelde en fusion med fællesskabsdimension til Kommissionen, før den gennemføres, afspejler princippet om *forudgående* fusionskontrol. De seneste 12 års praksis har vist, at en streng håndhævelse af enugesfristen for indgivelse af anmeldelser (den nugældende fusionsforordnings artikel 4, stk. 1), hverken er realistisk eller nødvendig. I betragtning af den suspensive virkning af bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, er det i virksomhedernes egen økonomiske interesse at få Kommissionens godkendelse så hurtigt som muligt, således at de kan føre deres fusion ud i livet.
62. Erfaringerne har også vist, at de anmeldende parter i mange tilfælde ville have foretrukket at indgive anmeldelse tidligere, end hvad den nuværende formulering i artikel 4, stk. 1, tillader - den "udløsende begivenhed", der kræves i den nuværende fusionsforordning, er som hovedregel, at der er indgået en bindende aftale mellem fusionsparterne.
63. Reaktionen på grønbogen viser en bred tilslutning til mere smidige regler både med hensyn til anmeldelsesfristen og den "udløsende begivenhed". En sådan smidighed vil også bringe EU's fusionskontrolregler bedre i overensstemmelse med, hvad der er

---

<sup>19</sup> Fusionsforordningens artikel 23 giver i dag Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesbestemmelser, men kun i forbindelse med procedurespørgsmål (anmeldelser, tidsfrister og høringer samt siden den seneste revision af forordning fra 1997 procedure og tidsfrister for afgivelse af tilsagn).

almindelig praksis i mange andre jurisdiktioner, og det er også, hvad Det Internationale Konkurrencenet<sup>20</sup> har anbefalet bl.a. ud fra ønsket om at fremme det internationale samarbejde.

64. I artikel 4, stk. 1, første punktum i den foreslåede nye forordning er enugesfristen for indgivelse af anmeldelse derfor slettet, men det fastsættes klart, at EU's fusionskontrollsystem er baseret på forudgående kontrol ("Fusioner [...] skal anmeldes til Kommissionen, før de gennemføres [...]"). I artikel 4, stk. 1, andet afsnit, åbnes der mulighed for at indgive anmeldelse, når de deltagende virksomheder over for Kommissionen kan godtgøre, at de i god tro har til hensigt at indgå en (bindende) aftale, hvilket er en smidiggørelse af kriteriet angående den "udløsende begivenhed".

## (2) Udsættelse af en fusions gennemførelse

65. Pligten til at stille gennemførelsen af en anmeldt fusion i bero, dvs. forbuddet mod at gennemføre den, inden den er blevet godkendt af Kommissionen, jf. fusionsforordningens artikel 7, er udtryk for, at systemet bygger på forudgående fusionskontrol.

### (i) Automatisk dispensation for erhvervelser via aktiemarkedet

66. I tråd med, hvad der blev foreslået i grønbogen,<sup>21</sup> foreslås det, at anvendelsesområdet for den automatiske dispensation i artikel 7, stk. 2, (tidl. artikel 7, stk. 3) skal omfatte andet og mere end offentlige overtagelsestilbud og udvides til også at omfatte alle erhvervelser fra forskellige sælgere via aktiemarkedet, dvs. de såkaldte "creeping takeovers", for derved at fjerne enhver retlig usikkerhed, som artikel 7, stk. 1, kunne give anledning til i relation til sådanne opkøb.

### (ii) Automatisk dispensation i sager, der behandles efter den forenkede procedure

67. I sager, hvor der normalt ikke er tale om en sammenlægning af markedsandele, der giver anledning til konkurrenceproblemer, er pligten til at stille gennemførelsen af en fusion i bero ikke absolut nødvendig for effektiviteten i den forudgående fusionskontrol. Nogle typer fusioner, f.eks. venturekapitalinvesteringer, afhænger ofte af parternes mulighed for at reagere hurtigt og afslutte deres transaktioner inden udløbet af en månedsfrist for en førstefasebeslutning.
68. I forordningsforslagets artikel 7, stk. 4, foreslås det derfor at give Kommissionen mulighed for at ophæve den suspensive virkning efter artikel 7, stk. 1, for de kategorier af fusioner, der generelt ikke fører til en sammenlægning af markedsandele, der giver anledning til konkurrenceproblemer. De kategorier, der sigtes på, vil i alt væsentligt svare til dem, der er fastlagt i Kommissionens

---

<sup>20</sup> Se bl.a. punkt III. i Det Internationale Konkurrencenets Recommended Practices for Merger Notification Procedures, som findes på netstedet:

<http://www.internationalcompetitionnetwork.org/practices.pdf>

Punkt III.A i disse anbefalinger lyder således: "*Parties should be permitted to notify proposed mergers upon certification of a good faith intent to consummate the proposed transaction.*"

I punkt III.B. hedder det "*Jurisdictions that prohibit closing while the competition agency reviews the transaction or for a specified time period following notification should not impose deadlines for pre-merger notification.*"

<sup>21</sup> Se grønbogen, punkt 42.

meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89<sup>22</sup>.

### (3) Beregning af frister

69. Beregningen af frister i fusionsforordningen og gennemførelsesforordningen bør forenkles og afklares ved at udtrykke alle frister i arbejdsdage (hvor en uge normalt har 5 arbejdsdage, undtagen hvis den omfatter officielle fridage i Kommissionen). Det var også den fremgangsmåde, Kommissionen foreslog i grønbogen, og reaktionerne herpå var generelt positive<sup>23</sup>. Fristerne i fusionsforordningen er derfor nu udtrykt i arbejdsdage overalt i den foreslåede nye forordning.

### (4) Mere fleksible tidsrammer

(i) Det aktuelle problem: tidnød i både første og anden fase

70. Et af de problemer med det nuværende system, der oftest peges på, er det tidspres, der kan opstå i komplekse sager, og specielt (men ikke kun) i sager, hvor parterne afgiver tilsagn.
71. I første fase sætter den korte frist for afgivelse af tilsagn (i dag 3 uger efter anmeldelsesdatoen<sup>24</sup>) ikke altid Kommissionen i stand til at indkredse de områder, hvor der kan opstå alvorlige problemer, modtage input fra medlemsstaterne, drøfte de tilsagn, parterne måtte foreslå på dette stadium med dem, og markedsteste dem.
72. I anden fase kan der allerede opstå tidsproblemer i den første halvdel, som er undersøgelsesperioden, og som der normalt ikke er mere end seks uger til. Denne gennemsnitlige undersøgelsestid kan helt klart være utilstrækkelig, hvis en sag rejser flere konkurrenceproblemer eller kræver komplicerede økonomiske analyser (f.eks. økonometriske analyser eller evaluering af påståede effektivitetsgevinster), eller hvis parterne ønsker at tage stilling til såkaldte "klager" fra konkurrenter, før klagepunktsmeddelelsen fremsendes.
73. Desuden opstår der i næsten alle andenfasesager et tidspres hen imod den anden halvdel af firemånedersperioden. Det bemærkes især, at det tidsrum, hvor parterne forbereder deres svar på Kommissionens klagepunkter, hvor de har mulighed for at analysere Kommissionens sagsakter (efter at have fået aktindsigt), hvor de skal drøfte mulige løsninger med Kommissionen, og hvor Kommissionen udarbejder beslutningsudkastet, ofte er sammenfaldende. Desuden har medlemsstaterne gentagne gange peget på, at det rådgivende udvalg ikke får alle de relevante dokumenter fra Kommissionen i tilstrækkelig god tid til, at sagen kan drøftes udførligt på mødet.

(ii) Den foreslåede løsning: større smidighed, samtidig med at de generelle fordele ved fristerne bevares

---

<sup>22</sup> EFT C 217 af 29.07.2000, s. 32.

<sup>23</sup> Grønbogen, punkt 190-193.

<sup>24</sup> Artikel 18, stk. 1, i gennemførelsesforordningen (forordning (EF) nr. 447/98 af 1. marts 1998, EFT L 1 af 2.3.1998, s.1).

74. Det er klart, at fordelene ved fristerne i fusionsforordningen (den hurtige sagsbehandling og forudsigeligheden i, hvor lang tid der går, anses generelt for at være betydelige fordele ved det nuværende system) må bevares, men det forekommer nødvendigt at lette tidspresset noget i de komplekse sager. I grønbogen blev det derfor foreslået af indføre en "stopursbestemmelse", dvs. en bestemmelse, der åbner mulighed for at forlænge fristerne for Kommissionens vedtagelse af den endelige beslutning<sup>25</sup>. De reaktioner, der indkom efter grønbogen, har vist næsten enstemmig opbakning bag en sådan stopursklausul.

(iii) Overblik over de foreslåede ændringer

75. På baggrund heraf foreslås det at indføre adskillige smidighedslementer i tidsrammerne for fusionsbehandlingen. Den eksisterende automatiske forlængelse af fristen i førstefasesager med tilsagn er blevet udvidet - førstefasebeslutninger i sager, hvor der er tilsagn involveret, skal vedtages efter 35 arbejdsdage (7 uger) i stedet for som nu 6 uger (se artikel 10, stk. 1, andet afsnit). På samme måde foreslås der som noget nyt indført en automatisk forlængelse af fristen i anden fase for at tage højde for tidspresset i typiske andenfasesager med tilsagn (se artikel 10, stk. 3, første afsnit). For at tilskynde til at afgive tilsagnene på et tidligt stadium bør forlængelsen af andenfasefristen imidlertid kun gælde, hvis tilsagnene i andenfasebehandlingen afgives på eller efter den 55. arbejdsdag regnet fra beslutningen om procedurans indledning (artikel 6, stk. 1, litra c).

76. Desuden bør der være en *frivillig* mulighed for at forlænge fristen i komplekse andenfasesager (se artikel 10, stk. 3, andet afsnit) med op til 20 arbejdsdage. Tidspresset i komplekse andenfasesager (komplicerede markedsundersøgelser, eventuelt med økonometriske studier eller analyse af påståede effektivitetsgevinster, grundig gennemgang af parternes argumenter) kan være ganske betydeligt, også selv om der ikke er tilsagn involveret. Mere tid til at behandle komplekse andenfasesager er normalt ikke alene i Kommissionens, men også i fusionsparternes interesse. Parterne vil kunne bruge den yderligere tid til at overbevise Kommissionen om, at alle eller nogle af de indsigelser, der mest sandsynligt vil blive rejst i en klagepunktsmeddelelse, ikke er velunderbyggede og burde droppes. Af hensyn til planlægningen af de forskellige procedureskridt i andenfaseundersøgelser foreslås det, at parterne kun skal kunne forlænge andenfasefristen én gang, og at de skal anmode herom inden for en frist på 15 arbejdsdage efter anden fases start, dvs. tre uger ind i anden fase. Det vil give Kommissionen og de deltagende virksomheder tid nok til uformelle drøftelser om tidsrammerne for andenfasebehandlingen.

77. Alle forlængelser af fristerne skulle normalt udløses af fusionsparterne (enten ved at de konkret anmoder om en frivillig forlængelse eller ved at de afgiver tilsagn og dermed udløser den automatiske forlængelse), uden at Kommissionen har nogen skønsmæssig beføjelse til at godtage eller afvise det. Det foreslås dog, at Kommissionen med parternes samtykke skal kunne udløse den forlængelse, der er omhandlet i punkt 76. Den maksimale forlængelse må dog aldrig overstige 20 arbejdsdage (se artikel 10, stk. 3, andet afsnit).

78. De foreslåede nøglelementer i et mere smidigt system af frister (udtrykt i arbejdsdage) kan opsummeres således:

---

<sup>25</sup> Grønbogen, punkt 203-221.

- automatisk forlængelse af førstefasefristen med 10 arbejdsdage til 35 arbejdsdage, hvis der afgives tilsagn
- frivillig forlængelse af andenfasefristen med op til 20 arbejdsdage i komplekse andenfasesager (efter anmodning eller med samtykke fra parterne senest 15 arbejdsdage efter indledningen af andenfaseproceduren)
- automatisk forlængelse af andenfasefristen med 15 arbejdsdage i sager med tilsagn (medmindre tilsagnene er afgivet i tilstrækkelig god tid inden udløbet af fristen for tilsagn - før den 55. arbejdsdag) for at skabe bedre vilkår for høringen af medlemsstaterne.

(5) *Procedure efter dom fra EF-domstolene om annullation af en kommissionsbeslutning*

79. Bestemmelserne i forordningens artikel 10, stk. 5, foreslås afpasset efter den nuværende praksis med hensyn til, hvad der skal ske, når EF-Domstolen helt eller delvis har annulleret en kommissionsbeslutning ved dom. Ifølge forslaget skal en sådan dom, hvis den drejer sig om en beslutning, der var underlagt en tidsfrist efter artikel 10, resultere i, at Kommissionen skal genbehandle sagen med henblik på vedtagelse af en ny beslutning efter artikel 6, stk. 1. Genbehandlingen skal ske i lyset af de aktuelle markedsforhold. I sådanne sager vil parterne skulle indgive en ny anmeldelse eller komplettere den oprindelige anmeldelse, hvis denne er blevet ufuldstændig som følge af ændringer i markedsforholdene eller i de oplysninger, der blev givet i den. Er der ikke sket nogen ændringer, er det nok at attestere dette.

(6) *Håndhævelsesbestemmelser*

80. Kommissionens undersøgelsesbeføjelser i fusions­sager og sanktionerne for tilsidesættelse af nogle af forordningens regler (de såkaldte håndhævelsesbestemmelser) er fastlagt i fusionsforordningens artikel 11-15.

(i) Hovedprincippet: Bevarelse af sammenhængen med reglerne på kartelområdet

81. Den oprindelige tekst til disse håndhævelsesbestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 var stort set identisk med teksten i de tilsvarende bestemmelser på kartelområdet (artikel 11-16 i Rådets forordning nr. 17). Håndhævelsesbestemmelserne i den nye fusionsforordning bør bringes i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i den nye gennemførelsesforordning til traktatens artikel 81 og 82 (gennemførelsesforordningens artikel 18-20 og 22-23) for at bringe dem til at virke mere effektivt.

(ii) Forhøjelse af lofterne for bøder og tvangsbøder i undersøgelsesfasen

82. Der er i særdeleshed behov for at forhøje lofterne for de bøder og tvangsbøder, der har til formål at forebygge, at der lægges hindringer i vejen for det undersøgelsesarbejde Kommissionen foretager på basis af anmeldelser og markedsundersøgelser (artikel 14, stk. 1, artikel 15, stk. 1, litra a) og b), i den foreslåede nye fusionsforordning). En fuldstændig faktuel belysning af en sag er en forudsætning for den rette analyse af en fusions mulige indvirkninger på konkurrencen, og billedet må ikke fordrejes af vildledende eller urigtige oplysninger.



- Det nuværende loft over bøder efter artikel 14, stk. 1, der er sat til 50 000 EUR, har ikke ændret sig i de seneste 12 år og har ikke længere nogen afskrækkende virkning. Det foreslås at forhøje loftet til 1% af omsætningen i den deltagende virksomhed eller virksomhedssammenslutning, på linje med, hvad der allerede er sket inden for rammerne af EKSF-traktaten (se denne traktats artikel 47, stk. 3), og hvad der nu gælder på kartelområdet (se artikel 22 i den nye gennemførelsesforordning til traktatens artikel 81 og 82).
- For tvangsbøder er det nuværende loft sat til 25 000 EUR om dagen i artikel 15, stk. 1. Dette beløb er ikke blevet ændret i de sidste 12 år og har ikke længere en tilstrækkeligt afskrækkende virkning. Det foreslås at forhøje det til 5% af den deltagende virksomheds eller virksomhedssammenslutnings samlede daglige omsætning, på linje med, hvad der allerede er sket inden for rammerne af EKSF-traktaten (se denne traktats artikel 47, stk. 3), og hvad der nu gælder på kartelområdet (se artikel 23 i den nye gennemførelsesforordning til traktatens artikel 81 og 82).

(iii) Forhøjelse af lofterne over tvangsbøder i relation til håndhævelsen af visse typer kommissionsbeslutninger

83. Samme principper som i undersøgelsesfasen bør gælde for de tvangsbøder, der pålægges inden for rammerne af håndhævelsen af beslutninger med påbud (artikel 15, stk. 1, litra c)) eller beslutninger om opløsning af en fusion (artikel 15, stk. 1, litra d). Formålet er at sikre fortsat effektivitet i Kommissionens forudgående fusionskontrol, og bøderne bør have en tilstrækkeligt afskrækkende virkning. Det foreslås derfor at behandle disse bestemmelser på samme måde som bestemmelserne angående markedsundersøgelser (artikel 15, stk. 1, litra a) og b)) og fastsætte et loft over tvangsbøder på 5% af den deltagende virksomheds eller virksomhedssammenslutnings samlede daglige omsætning.

(iv) Beføjelse til at indhente udtalelser

84. I betragtning af det krav om hurtighed, der generelt karakteriserer fusionsforordningen<sup>26</sup>, bør Kommissionen desuden have mulighed for at indhente udtalelser fra fysiske personer. Den foreslåede bestemmelse (artikel 11, stk. 7) udfylder et hul i Kommissionens nuværende beføjelser i fusionsager ved at åbne mulighed for at føre mundtlige udtalelser til protokols og bruge dem som bevismateriale i sagen, når den pågældende person indvilliger heri. Der åbnes desuden mulighed for at pålægge bøder for afgivelse af urigtige eller forvanskede oplysninger i sådanne udtalelser (artikel 14, stk. 1, litra b)).

(iv) Ingen beføjelse til at foretage undersøgelser af erhvervssektorer eller ransagning private hjem

85. I modsætning til den nye gennemførelsesforordning til traktatens artikel 81 og 82 (se dens artikel 17 og 20a), åbner den nye fusionsforordningen ikke mulighed for undersøgelser af erhvervssektorer eller ransagning af private hjem. Sådanne

---

<sup>26</sup> Se f.eks. Førsteinstansrettens dom af 27. november 1997 i sag T-290/94 – *Kaysersberg mod Kommissionen*, Sml. 1997, s. II-2137 (præmis 113-115), dom af 28. april 1999 i sag T-221/95 *Endemol mod Kommissionen*, Sml. 1999, s. II-1299 (præmis 68), og dom af 25. oktober 2002 i sag T-5/02 – *Tetra Laval mod Kommissionen*, endnu ikke offentliggjort i Sml. (præmis 91).

vidtgående beføjelser hører kun hjemme på kartelområdet, hvor det er vigtigt at kunne afsløre og retsforfølge overtrædelser af traktatens artikel 81 og 82.

#### **D. Andre foreslåede ændringer**

##### *(1) Artikel 1, stk. 4*

86. I henhold til artikel 1, stk. 4, skal Kommissionen aflægge rapport til Rådet om, hvordan tærsklerne og kriterierne i artikel 1, stk. 2 og 3, har fungeret. Formålet er at sætte Rådet i stand til eventuelt at revidere disse tærskler i overensstemmelse med artikel 1, stk. 5.
87. Den nuværende frist er blevet fornyet i forslaget, således at Kommissionen igen skal rapportere til Rådet om tærsklerne inden den 1. juli 2007.
88. For at Kommissionen bedre kan opfylde denne rapporteringspligt, pålægger forordningen herefter eksplicit medlemsstaterne pligt til at give Kommissionen de fornødne statistiske oplysninger.

##### *(2) Artikel 4, stk. 6*

89. For at sætte Rådet i stand til at træffe afgørelse med kvalificeret flertal om eventuelle ændringer i artikel 4, specielt i relation til de foreslåede nye regler om henvisning af en fusion før dens anmeldelse, foreslås der i artikel 4, stk. 6, en revisionsklausul svarende til den, der findes i artikel 1, stk. 5. Fristen er knyttet til fristen i artikel 1, stk. 4 og 5.

##### *(3) Kommissionens beføjelser efter artikel 8, stk. 4*

90. Artikel 8, stk. 4, i den nuværende fusionsforordning tager sigte på de situationer, hvor Kommissionen nedlægger forbud mod fusioner, der allerede er gennemført. Disse bestemmelser giver Kommissionen mulighed for at beordre en adskillelse af de fusionerede aktiver, ophør af fælles kontrol eller enhver anden foranstaltning, den måtte skønne egnet til at genoprette en effektiv konkurrence.
91. Der er blevet peget på, at bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, om, at alle procedurer indledt i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), skal afsluttes med vedtagelsen af en beslutning efter artikel 8, stk. 2-5, vil indebære, at disse bestemmelser kun gælder i tilfælde, hvor fusionen er blevet anmeldt og der er indledt andenfasebehandling. Kommissionen er ikke enig i denne fortolkning<sup>27</sup>, men det er hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke beføjelser den i henhold til forordningen har med hensyn til fusioner, der allerede er blevet gennemført. De foreslåede ændringer i artikel 8, hvor navnlig det nuværende stk. 1 er slettet (og indføjet i artikel 6, stk. 1, litra c)), fjerner enhver mulig tvivl om anvendelsesområdet for artikel 8, stk. 4. Den nye formulering af artikel 8, stk. 4, gør det klart, at fusioner gennemført uden forudgående anmeldelse til Kommissionen ikke er udelukket fra anvendelsesområdet.

---

<sup>27</sup> En sådan fortolkning vil være i strid med selve artikel 8's ånd og bogstav, og det gælder navnlig artikel 8, stk. 4, hvor der tales om "en fusion", uden at Kommissionens beføjelser indskrænkes til "anmeldte" fusioner (som er den sprogbrug, der ellers benyttes i fusionsforordningen, se f.eks. artikel 6, artikel 8, stk. 2, artikel 9, stk. 1, osv.).

92. Hvad angår de beføjelser, der tillægges Kommissionen, foreslås der en ændring af formuleringen i den nuværende artikel 8, stk. 4, for at understrege det overordnede princip i denne bestemmelse: Den situation, der bestod forud for fusionens gennemførelse ("*status quo ante*"), skal genoprettes. Førsteinstansretten har støttet denne fortolkning i sin nylige dom i *Tetra Laval mod Kommissionen*<sup>28</sup>. Er det ikke muligt helt at genoprette situationen gennem opløsning af fusionen, giver andet punktum i den foreslåede artikel 8, stk. 4, Kommissionen de fornødne beføjelser til at genoprette "*status quo ante*" så vidt det er muligt.
93. Ud over det overordnede princip om genoprettelse af *status quo ante* tager den foreslåede nye formulering sigte på at slå fast, at Kommissionen kan påbyde enhver egnet foranstaltning for at sikre, at den effektive konkurrence ikke fordrejes i mellemtiden, dvs. i tiden indtil *status quo ante* er genoprettet. Der kan bl.a. være tale om påbud om, at de fusionerede virksomheder eller aktiver, som skal opløses, skal holdes adskilt, indtil de rent juridisk er blevet adskilt, at parterne skal ophøre med at udøve fælles kontrol, eller lignende foranstaltninger.
- (4) *Kommissionens beføjelse til at håndhæve påbud pålagt i tidligere beslutninger - det nye stk. 5 i artikel 8*
94. I artikel 8, stk. 5, indføres der en konkret bestemmelse, der giver Kommissionen mulighed for at træffe enhver foranstaltning for at genoprette eller bevare en effektiv konkurrence, når en fusion er blevet gennemført i strid med artikel 7 eller med et påbud pålagt i en kommissionsbeslutning vedtaget efter artikel 6, stk. 1, litra b), eller artikel 8, stk. 2. Med undtagelse af foreløbige forholdsregler kræves det, at kriterierne i artikel 2, stk. 4, er opfyldt. I de i artikel 2, stk. 5, omhandlede tilfælde kræves det, at kriterierne i traktatens artikel 81, stk. 3, ikke er opfyldt.
95. Bestemmelsen tager sigte på at sætte Kommissionen i stand til at håndhæve de betingelser, den stiller i sine beslutninger, bl.a. for at sikre, at parterne opfylder de tilsagn, de har afgivet for at opnå en beslutning om betinget godkendelse (se artikel 8, stk. 2, andet afsnit, og artikel 6, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 6, stk. 2).
96. Den juridiske konsekvens af manglende opfyldelse af en betingelse er, at beslutningen ikke længere står ved magt. Det er ikke altid tilstrækkeligt til at sikre, at betingelserne opfyldes. Desuden er Kommissionens nuværende håndhævelsesbeføjelser, dvs. bøder efter artikel 14, stk. 3, litra c) og d), ikke altid tilstrækkelige til at sikre den tilsigtede genoprettelse eller bevarelse af en effektiv konkurrence.
97. I forbindelse hermed foreslås det også at udvide artikel 18, stk. 2, med de påbud og foranstaltninger, der nu er omhandlet i den foreslåede artikel 8, stk. 5.

---

<sup>28</sup>

Førsteinstansrettens dom af 25. oktober 2002 i sag T-80/02 – *Tetra Laval mod Kommissionen*, endnu ikke offentliggjort i Sml. Retten statuerede (præmis 36) "*først og fremmest, at det af forordningen som helhed, og navnlig af betragtning nr. 16, fremgår, at formålet med artikel 8, stk. 4, er at sætte Kommissionen i stand til at træffe alle de beslutninger, der er nødvendige for at genoprette en effektiv konkurrence. Når fusionen som i den foreliggende sag er blevet gennemført efter artikel 7, stk. 3, er en adskillelse af de deltagende virksomheder en logisk konsekvens af, at fusionen ved beslutning er erklæret uforenelig med fællesmarkedet.*" (N.B. Teksten til betragtning nr. 16 i forordning (EØF) nr. 4064/89 findes nu i betragtning nr. 27 i den foreslåede nye forordning).

*(5) Godkendelsesbeslutninger i andenfasesager - artikel 8, stk. 1 og 2*

98. Der foreslås indført særlig hjemmel til at vedtage godkendelsesbeslutninger uden betingelser i andenfasesager i den ændrede artikel 8, stk. 1. Artikel 8, stk. 2, omhandler herefter kun den situation, hvor der er tale om godkendelse i andenfasesager på grundlag af tilsagn fra de deltagende virksomheder.

*(6) Beslutninger om at indstille proceduren i første fase - artikel 6*

99. Artikel 6, stk. 1, litra b), åbner sammenholdt med artikel 6, stk. 2, mulighed for at godkende en fusion på grundlag af tilsagn, som parterne har afgivet for at gøre en fusion forenelig med fællesmarkedet. Den ændrede formulering tager sigte på at præcisere dette kriterium.
100. Den nuværende tekst i artikel 8, stk. 1, er blevet flyttet til slutningen af artikel 6, stk. 1, litra b), af de under punkt 91 nævnte grunde. I den forbindelse præciseres det med den nye formulering også, at efter vedtagelsen af en artikel 6, stk. 1, litra c)-beslutning skal Kommissionen vedtage en beslutning efter artikel 8, stk. 1-4, medmindre fusionen definitivt er blevet opgivet. En anmeldelse kan således ikke trækkes tilbage af de anmeldende parter i anden fase, så længe de har til hensigt at føre fusionen ud i livet. Omvendt er det i første fase fortsat muligt at trække en anmeldelse tilbage, så længe der ikke er vedtaget en beslutning efter artikel 6, stk. 1, litra c), eftersom det ikke længere præciseres i artikel 4, stk. 1, hvor lang tid inden gennemførelsen der skal indgives anmeldelse til Kommissionen.

*(7) Accessoriske begrænsninger*

101. Med hensyn til behandlingen af begrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for fusioners gennemførelse ("accessoriske begrænsninger"), forekommer de nuværende bestemmelser i artikel 6, stk. 1, litra b), andet afsnit, og artikel 8, stk. 2, andet afsnit, sidste punktum, ikke at yde tilstrækkelig retssikkerhed.
102. I den meddelelse om behandlingen af accessoriske begrænsninger<sup>29</sup>, Kommissionen for kort tid siden har udsendt, anførte den, at vurderingen af sådanne klausuler i fusionsbeslutninger er rent vejledende. Den bebudede desuden, at den ville opgive sin hidtidige praksis med at foretage en individuel vurdering og formel stillingtagen til accessoriske begrænsninger i alle sine fusionsbeslutninger. Denne nye politik tog sigte på at forenkle Kommissionens praksis på fusionsområdet og bringe den i overensstemmelse med moderniseringen af EU's kartelregler (gennemførelsesbestemmelserne til EF-traktatens artikel 81 og 82).
103. Det bemærkes imidlertid, at det ikke klart fremgår af den nuværende tekst til fusionsforordningen, at Kommissionen ikke har nogen pligt til at vurdere og tage stilling til accessoriske begrænsninger i sine beslutninger, hvis de anmeldende parter anmoder om det<sup>30</sup>.

---

<sup>29</sup> Kommissionens meddelelse om begrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for gennemførelsen af fusioner, EFT C 188 af 4.7.2001, s. 5 (se især punkt 2 i denne meddelelse).

<sup>30</sup> Førsteinstansrettens dom af 20. november 2002 i sag T-251/00 - *Lagardère m.fl. mod Kommissionen*, endnu ikke offentliggjort i Sml. (se især dommens præmis 90 og 108).

104. Det foreslås derfor at ændre fusionsforordningens tekst, så at det klart fremgår, at Kommissionens godkendelsesbeslutninger i fusionsager skal *anses at omfatte* begrænsninger direkte knyttet til og nødvendige for fusionens gennemførelse (se artikel 6, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 1 og 2, i forslaget samt betragtning nr. 17).

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇒ ny

2002/0296 (CNS)

Forslag til

**RÅDETS FORORDNING ~~(EØF)~~ ~~⊗~~ (EF) ~~⊗~~ Nr. 4064/89**

**~~af 21. december 1989~~**

**om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser**

⇒ ("EU-fusionsforordningen") ⇐

⇒ (EØS-relevant tekst) ⇐

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB HAR-

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske ~~Økonomiske~~ Fællesskab, særlig artikel ~~⊗~~ 83 ~~⊗~~ og ~~⊗~~ 308 ~~⊗~~,

under henvisning til forslag fra Kommissionen<sup>31</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet<sup>32</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og ud fra følgende betragtninger:<sup>33</sup>

ud fra følgende betragtninger:

---

↓ ny

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser<sup>34</sup> er blevet væsentligt ændret. Da der nu skal foretages flere ændringer, bør der af klarhedshensyn foretages en omarbejdning af forordningen.

---

<sup>31</sup> EFT ...

<sup>32</sup> EFT ...

<sup>33</sup> EFT ...

<sup>34</sup> EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1, berigtiget i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1, berigtiget i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
→<sub>1</sub> 1310/97 betragtning 4  
→<sub>2</sub> 1310/97, betragtning 10  
⇒ ny

(2) (4) For at virkeliggøre målene i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab skal Fællesskabet i henhold til artikel 3, stk. 1, litra g), gennemføre en ordning, der sikrer, at konkurrencen i fællesmarkedet det indre marked ikke fordrejes. ⇒ Traktatens artikel 4, stk. 1, fastsætter, at medlemsstaternes og Fællesskabets virke skal udføres i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence. ⇒ Disse principper er af væsentlig betydning for videreudviklingen af det indre marked.

(3) ⇒ Fuldførelsen af det indre marked og den økonomiske og monetære union samt udvidelsen af Den Europæiske Union og mindskelsen af de internationale barrierer for handel og investeringer vil i Fællesskabet fortsat resultere i omfattende reorganiseringer i erhvervslivet, navnlig i form af fusioner og virksomhedsovertagelser.

(4) Denne udvikling Sådanne reorganiseringer må hilses velkommen i det omfang, hvor de tilgodeser behovet for en dynamisk konkurrence og er egnet til at forøge den europæiske industris konkurrenceevne, forbedre vækstbetingelserne og højne levestandarden i Fællesskabet.

(5) Det må imidlertid sikres, at strukturændringerne ikke på længere sigt skader konkurrencen; fællesskabsretten bør derfor indeholde bestemmelser vedrørende de fusioner, der vil kunne hæmme den effektive konkurrence på det fælles marked eller en væsentlig del heraf betydeligt.

(6) ⇒ Der er derfor behov for en særlig retsakt, der kan muliggøre en effektiv kontrol med alle fusioner på grundlag af deres indvirkning på konkurrencestrukturen i Fællesskabet, og som skal være den eneste retsakt, der finder anvendelse på sådanne fusioner. ⇒ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 har gjort det muligt at udvikle en fællesskabspolitik på dette område. På baggrund af de hidtidige erfaringer bør denne forordning imidlertid nu omarbejdes til et sæt regler, der kan imødegå de udfordringer, som et mere integreret marked og den fremtidige udvidelse af Fællesskabet indebærer. I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincipperne i traktatens artikel 5 indeholder denne forordning kun det mindstemål af bestemmelser, der er nødvendige for at nå målet, som er at sikre, at konkurrencen inden for det indre marked ikke fordrejes, i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, og den er ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt hertil.

(7) (6) Artikel 81 og 82 er, [følgende sætning er ikke slettet i ENG udgave] selv om de efter EF-Domstolens retspraksis finder anvendelse på visse fusioner, ikke tilstrækkelige til at kontrollere alle de transaktioner, der kan vise sig at være uforenelige med den i traktaten omhandlede ordning med ufordrejet konkurrence. ⇒ Denne forordning bør derfor ikke alene baseres på traktatens artikel 83, men i særdeleshed også på artikel 308, som åbner mulighed for, at Fællesskabet tillægges de yderligere beføjelser, der er nødvendige for, at det kan virkeliggøre sine mål, herunder også og også med hensyn til fusioner på markederne for landbrugsprodukter opført i bilag I til traktaten.

(8) ~~(9)~~ De bestemmelser, der skal fastsættes i denne forordning, bør gælde for væsentlige strukturændringer, hvis virkninger for markedet går ud over en enkelt medlemsstats grænser~~☒~~. ~~☒~~⇒ Sådanne fusioner bør som hovedregel udelukkende behandles på fællesskabsplan, inden for rammerne af et system med kun én kontrolinstans og i overensstemmelse med nærhedsprincippet. ⇐ ~~(29)~~ De fusioner, der ikke er omfattet af denne forordning, henhører i princippet under medlemsstaternes kompetence.

(9) ~~(10)~~ Denne forordnings anvendelsesområde bør ~~derfor~~ defineres på grundlag af den geografiske udstrækning af de berørte virksomheders aktiviteter og afgrænses ved kvantitative tærskelværdier, således at forordningen kommer til at omfatte fusioner af fællesskabsdimension. →<sub>1</sub> ⇒ Kommissionen bør aflægge rapport til Rådet om anvendelsen af de gældende tærskler og kriterier, således at Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel ~~145~~ ☒ 202 ☒ med jævne mellemrum kan tage dem såvel som reglerne for henvisning af en fusion før anmeldelsen op til fornyet overvejelse i lyset af de indhøstede erfaringer; ⇐ ⇐ ⇒ dette forudsætter, at medlemsstaterne indsender statistiske oplysninger til Kommissionen med henblik på dennes udarbejdelse af disse rapporter og eventuelle forslag om ændringer. ⇐

(10) ~~(11)~~ Der må anses at foreligge en fusion med fællesskabsdimension, ⇐ når alle de deltagende virksomheders samlede omsætning overstiger bestemte tærskler; dette er tilfældet, uanset om de deltagende virksomheder har hjemsted eller hovedforretningsområde inden for Fællesskabet eller ej, når de udøver væsentlige aktiviteter der. ⇐

(11) Reglerne for ⇐ Kommissionens henvisning af en fusion til medlemsstaterne og for medlemsstaternes henvisning af en fusion til Kommissionen bør fungere som en effektiv korrigerende mekanisme i lyset af nærhedsprincippet ⇐; →<sub>2</sub> disse regler tager sigte på at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af medlemsstaternes interesser på konkurrenceområdet og samtidig tilgodese behovet for retssikkerhed og princippet om, at fusioner med fællesskabsdimension kun er underlagt én kontrolinstans ⇐ .

---

⇓ ny

(12) Kommissionen bør kunne henvise en fusion til en medlemsstat, når fusionen mærkbart påvirker konkurrencen på et marked i den pågældende medlemsstat, der i enhver henseende fremstår som et særskilt marked. Påvirker fusionen et sådant marked, som ikke udgør en væsentlig del af fællesmarkedet, bør Kommissionen have pligt til efter anmodning at henvise hele sagen eller en del af den til den pågældende medlemsstat.

---

↓ 1310/97, betragtning 1  
(tilpasset)  
⇒ ny

(13) Fusioner med ⇐ betydelige grænseoverskridende virkninger, hvilket er et begreb, der ikke er det samme som den påvirkning af handelen mellem medlemsstater, der er omhandlet i traktatens artikel 81 og 82 ⇐, vil kunne opfylde betingelserne for at skulle behandles inden for rammerne af flere nationale fusionskontrolsystemer, ⇐ hvis de ikke når op på de i denne forordning fastsatte omsætningstærskler. ⇐ Parallelle anmeldelser af samme transaktion til flere nationale myndigheder fører til øget retlig usikkerhed og til øget besvær og øgede omkostninger for virksomhederne og kan resultere i indbyrdes modstridende afgørelser. ⇒ Ordningen for medlemsstaternes henvisning af fusioner til Kommissionen bør derfor



forbedres og videreudvikles. Sådanne fusioner bør anses for at have fællesskabsdimension, når mindst tre berørte medlemsstater anmoder Kommissionen om at behandle dem. ⇐

↓ ny

(14) For yderligere at øge effektiviteten i fusionskontrollsystemet inden for Fællesskabet bør de deltagende virksomheder gives mulighed for at anmode om, at en fusion henvises til eller fra Kommissionen, før den anmeldes.

↓ 1310/97, betragtning 5

(tilpasset)

→<sub>1</sub> 1310/97

⇒ ny

(15) Det er hensigtsmæssigt at definere fusionsbegrebet på en sådan måde, at det omfatter transaktioner, der medfører en varig ændring ⇐ i de deltagende virksomheders kontrolforhold og dermed ⇐ i markedets strukturer. ~~Specielt med hensyn til joint ventures bør alle selvstændigt fungerende joint ventures være omfattet af bestemmelserne og procedurene i forordning (EØF) nr. 4064/89~~ ☒ Denne forordnings anvendelsesområde bør ☒ derfor ☒ også ☒ omfatte alle joint ventures, der på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner. ☒

↓ ny

(16) To eller flere transaktioner, der er indbyrdes afhængige eller så tæt knyttet til hinanden, at de ud fra deres økonomiske rationale bør behandles samlet, bør behandles som en og samme fusion. Det kan bl.a. være tilfældet for transaktioner, der indebærer erhvervelse af fælles kontrol med en del og enekontrol med en anden del af en virksomhed, transaktioner, hvor to eller flere virksomheder bytter aktiver, uanset om disse udgør retlige enheder eller ej, eller transaktioner, hvor kontrollen erhverves enten efter et offentligt overtagelsestilbud eller fra forskellige sælgere via en serie værdipapirhandeler, herunder med værdipapirer, der kan konverteres til andre værdipapirer, der kan omsættes på et handelsmarked såsom en børs.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

⇒ ny

☒ (17) ☒ ~~(25)~~ Denne forordning bør finde anvendelse, når de deltagende virksomheder accepterer begrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for gennemførelsen af fusionen. ⇒ Kommissionen bør ikke have pligt til at vurdere sådanne begrænsninger i individuelle sager, hvor denne forordning anvendes. I hvilket omfang begrænsninger er direkte knyttet til og nødvendige for fusionens gennemførelse, bør afgøres af den kompetente domstol eller anden myndighed, efter at fusionen er erklæret forenelig med fællesmarkedet. ⇐

☒ (18) ☒ ~~(12)~~ De ordninger, der indføres for kontrollen med fusioner, bør, medmindre andet gælder i henhold til traktatens artikel ☒ 86 ☒ , stk. 2, overholde princippet om ligebehandling mellem den offentlige og den private sektor. Ved beregning af omsætningen i

en virksomhed i den offentlige sektor, der deltager i en fusion, skal der derfor tages hensyn til de virksomheder, der tilsammen udgør en økonomisk enhed med selvstændig beslutningsbeføjelse, uanset deres ejerforhold eller de administrative tilsynsregler, der gælder for dem.

☒ (19) ☒ ~~(13)~~ Om fusioner af fællesskabsdimension er forenelige med fællesmarkedet eller ej, må fastslås ud fra hensynet til nødvendigheden af at bevare og udvikle en effektiv konkurrence på fællesmarkedet. I forbindelse hermed skal de overordnede rammer, inden for hvilke Kommissionen foretager sin vurdering, være virkeliggørelsen af de grundlæggende mål, der er fastsat i artikel 2 i traktaten om ☒ oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ☒ ⇒ og artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union ⇐.

☒ (20) ☒ ~~(14)~~ ⇒ For at sikre en ufordrejet konkurrence på fællesmarkedet i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence bør denne forordning muliggøre en effektiv kontrol med alle fusioner på grundlag af deres virkninger for konkurrencestrukturerne i Fællesskabet ⇐. ☒ Den ☒ bør ☒ derfor ☒ fastslå princippet om, at en fusion med fællesskabsdimension, som skaber eller styrker en ☒ dominerende ☒ stilling, ☒ der bevirker ☒, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt i fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, skal erklæres uforenelig med fællesmarkedet. ⇒ Dominansbegrebet bør defineres på en sådan måde, at det afspejler en situation, hvor en eller flere virksomheder er i besiddelse af betydelig økonomisk styrke, uanset hvilke strukturer der karakteriserer de relevante markeder, som berøres af fusionen, og uanset på hvilken måde den økonomiske styrke kommer til udtryk eller udøves. ⇐

---

↓ ny

(21) De virkninger, som fusioner på markeder med oligopolistiske strukturer kan have, gør det særlig nødvendigt at bevare en effektiv konkurrence på sådanne markeder. Mange oligopolistiske markeder udviser en sund grad af konkurrence. Under visse omstændigheder kan elimineringen af et betydeligt konkurrencepres, som bestod mellem fusionsparterne, såvel som svækkelsen af det konkurrencepres, der hviler på de resterende konkurrenter, i særdeleshed på disse markeder imidlertid virke til skade for konkurrencen, medmindre disse virkninger kan modvirkes af konkurrenter, kunder eller forbrugere. Dominansbegrebet i denne forordnings forstand bør derfor omfatte situationer, hvor en eller flere virksomheder på grund af det relevante markeds oligopolistiske struktur og den deraf følgende indbyrdes afhængighed mellem de forskellige virksomheder, der er aktive på dette marked, vil have økonomisk styrke til mærkbart og vedvarende at påvirke konkurrenceparametrene, navnlig priser, produktion, produktionskvalitet, distribution eller innovation, også selv om der ikke foregår nogen samordning mellem medlemmerne af oligopolet. Ved vurderingen heraf bør der tages hensyn til de særlige træk ved de pågældende markeder, herunder omfanget af kapacitetsproblemer, graden af produktdifferentiering eller udbudsprocessens effektivitet. Der bør desuden tages hensyn til nuværende og potentielle konkurrenters såvel som kundernes sandsynlige reaktioner samt til eventuelle effektivitetsgevinster som følge af fusionen.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

→<sub>1</sub> 1310/97, betragtning 5

~~☒ (22) ☒ →<sub>1</sub> Ud over de kriterier, der anlægges ved afgørelsen af spørgsmålet om dominerende stilling, jf. nævnte forordnings artikel 2, må det fastsættes, at Kommissionen skal anvende~~ Desuden bør kriterierne i traktatens artikel ☒ 81 ☒, stk. 1 og 3, ☒ anvendes ☒ på sådanne joint ventures, ☒ der i enhver henseende fungerer som selvstændige økonomiske enheder på et varigt grundlag ☒, i det omfang, hvor etableringen af dem resulterer i en mærkbar begrænsning af konkurrencen mellem fortsat uafhængige virksomheder. ←

---

↓ ny

(23) Til belysning og klarlæggelse af Kommissionens vurdering af fusioner efter denne forordning bør der udsendes retningslinjer, der kan udgøre et sundt økonomisk grundlag for at vurdere fusioner med det formål at afklare, om de vil kunne erklæres forenelige med fællesmarkedet eller ej.

---

↓ ny

(24) For at afgøre, hvilke virkninger en fusion vil få for fællesmarkedet, bør der tages hensyn til enhver begrundet effektivitetsgevinst, som de deltagende virksomheder kan påvise. Det er muligt, at en fusion på grund af de effektivitetsgevinster, den resulterer i, ikke skaber eller styrker en dominerende stilling, der medfører, at konkurrencen hæmmes betydeligt på fællesmarkedet eller en betydelig del af det. Kommissionen bør klarlægge, hvornår den kan tage effektivitetsgevinster i betragtning.

---

↓ 1310/97, betragtning 8  
(tilpasset)

⇒ ny

☒ (25) ☒ ~~(24)~~ ⇒ Når de deltagende virksomheder ændrer en anmeldt fusion, i særdeleshed ved at afgive tilsagn med det formål at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet, bør Kommissionen kunne erklære den således ændrede fusion forenelig med fællesmarkedet. ☒ Sådanne tilsagn bør være afpasset efter konkurrenceproblemet og eliminere det i fuldt omfang. Der bør også kunne accepteres tilsagn før procedures indledning, når konkurrenceproblemet er klart identificerbart og uden vanskelighed kan løses. ☒ ⇒ Det bør udtrykkeligt fastsættes, at Kommissionen kan knytte betingelser og påbud til sin beslutning med henblik på at sikre, at de deltagende virksomheder opfylder deres tilsagn rettidigt og effektivt, således at fusionen bringes i overensstemmelse med fællesmarkedet. Kommissionen bør råde over de midler, der er nødvendige for at sikre, at disse tilsagn opfyldes, og for at kunne skride ind, når de ikke opfyldes. ← Der bør desuden i ~~begge procedurefaser~~ skabes sikkerhed for gennemsigtighed og effektiv høring af medlemsstaterne ~~og~~ ☒ samt interesserede tredjeparter under hele sagsforløbet ☒.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

→<sub>1</sub> 1310/97, betragtning 9

⇒ ny

⊗ (26) ⊗ ~~(15)~~ Fusioner, der på grund af de deltagende virksomheders begrænsede markedsandele ikke kan antages at hæmme den effektive konkurrence, kan anses for at være forenelige med det fælles marked. Med forbehold af traktatens artikel ⊗ 81 ⊗ og ⊗ 82 ⊗ kan der især foreligge indicium herfor, når de deltagende virksomheders markedsandel ikke overstiger 25 % inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf.

⊗ (27) ⊗ ~~(16)~~ Det bør pålægges Kommissionen at træffe alle de nødvendige beslutninger for at fastslå, hvorvidt fusioner med fællesskabsdimension er forenelige med fællesmarkedet, samt beslutninger, der har til formål at genoprette ⇒ den situation, der bestod før gennemførelsen af en fusion, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet. ⇐

⊗ (28) ⊗ ~~(17)~~ ⊗ For ⊗ at sikre en effektiv kontrol bør virksomhederne have pligt til at indgive forudgående anmeldelse af fusioner med fællesskabsdimension, ⇒ når der foreligger en aftale, offentliggørelse af et overtagelsestilbud eller erhvervelse af en kontrolgivende andel. Det bør også være muligt at indgive anmeldelse, når de deltagende virksomheder over for Kommissionen tilkendegiver, at de i god tro har til hensigt at indgå en aftale, f.eks. på grundlag af en principaftale eller en hensigtserklæring, eller når de offentligt har tilkendegivet en hensigt om at fremsætte et overtagelsestilbud, forudsat at denne aftale eller dette overtagelsestilbud vil resultere i en fusion med fællesskabsdimension. ⇐

→<sub>1</sub> ⊗ Gennemførelsen af en fusion ⊗ bør stilles i bero, indtil der er vedtaget en endelig beslutning ⊗ af Kommissionen ⊗. ⇒ Det bør imidlertid ⇐ være muligt ⇒ at dispensere fra dette krav efter anmodning fra de deltagende virksomheder, ⇐ når det skønnes hensigtsmæssigt. I sin beslutning om, hvorvidt den skal give en sådan ⊗ dispensation ⊗ eller ej, bør Kommissionen tage hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder bl.a. arten og omfanget af den skade, de deltagende virksomheder eller tredjemand kan få påført, og den trussel, fusionen udgør for konkurrencen. ~~der bør indføres pligt til midlertidigt at udsætte gennemførelsen af fusioner i en begrænset periode, idet der bør være mulighed for om nødvendigt at forlænge varigheden af denne udsættelse eller at afvige fra den~~ Af hensyn til retssikkerheden bør transaktionernes gyldighed dog beskyttes i nødvendigt omfang. ⇒ Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage forordninger, hvorved der automatisk gives fuld dispensation for visse kategorier af fusioner, der normalt ikke fører til en sammenlægning af markedsandele, som kan give anledning til konkurrenceproblemer. ⇐

⊗ (29) ⊗ ~~(18)~~ Der bør fastsættes en frist, inden for hvilken Kommissionen skal indlede en procedure over for en anmeldt fusion, og en frist, inden for hvilken Kommissionen skal træffe endelig beslutning om, hvorvidt fusionen er forenelig eller uforenelig med fællesmarkedet. ⇒ Disse frister bør forlænges, når de deltagende virksomheder tilbyder tilsagn med det formål at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet, således at der er tid til at analysere og markedsteste sådanne tilbud om tilsagn og høre medlemsstaterne såvel som interesserede tredjeparter. Der bør desuden åbnes mulighed for en begrænset forlængelse af fristen for Kommissionens vedtagelse af en endelig beslutning for at give Kommissionen tid til at behandle sagen og efterprøve de oplysninger og argumenter, den har fået forelagt. ⇐

⊗ (30) ⊗ ~~(20)~~ Kommissionen bør holde sig i snæver og stadig forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder, fra hvilke den modtager bemærkninger og indhenter oplysninger.

---

↓ ny

(31) Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder skal sammen danne et netværk af offentlige myndigheder, der udøver deres respektive kompetence i nært samarbejde med det formål at sikre, at en sag behandles af den myndighed, der er bedst egnet i lyset af nærhedsprincippet, og for i videst mulige omfang at undgå parallelle anmeldelser af en og samme fusion. Der må derfor indføres effektive informations- og konsultationsprocedurer. Retningslinjerne for samarbejdet inden for netværket fastlægges og revideres af Kommissionen i nært samarbejde med medlemsstaterne.

---

↓ ny

(32) Fællesskabet respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder i særdeleshed de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder<sup>35</sup>. Denne forordning skal følgelig fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇒ ny

☒ (33) ☒ (~~19~~) De deltagende virksomheder bør sikres retten til at fremsætte udtalelser over for Kommissionen, når proceduren er indledt; medlemmerne af ledelses- eller tilsynsorganerne og de anerkendte arbejdstagerrepræsentanter i de deltagende virksomheder samt ☒ interesserede ☒ tredjeparter bør ligeledes have lejlighed til at blive hørt.

☒ (34) ☒ (~~21~~) ⇒ For at kunne foretage en korrekt vurdering af fusioner bør Kommissionen have beføjelse til at kræve alle nødvendige oplysninger og gennemføre alle nødvendige kontrolundersøgelser overalt i Fællesskabet. I dette øjemed og med henblik på en effektiv beskyttelse af konkurrencen bør Kommissionens undersøgelsesbeføjelser udvides. Kommissionen bør blandt andet kunne indhente udtalelse fra enhver person, der kan tænkes at være i besiddelse af nyttige oplysninger, og registrere den pågældende persons udtalelser. Under kontrolundersøgelser bør Kommissionens befuldmægtigede repræsentanter kunne foretage forsegling i det tidsrum, der er nødvendigt for kontrolundersøgelsen, normalt i ikke over 72 timer, og kræve alle oplysninger, der har relation til kontrolundersøgelsens genstand og formål. Det er desuden hensigtsmæssigt under hensyntagen til EF-Domstolens retspraksis at præcisere, hvilke prøvelsesbeføjelser de nationale domstole har, når de i henhold til national ret og som en sikkerhedsforanstaltning anmodes om tilladelse til, at politiet kan tilkaldes, såfremt en virksomhed modsætter sig en kontrolundersøgelse, der er påbudt ved en kommissionsbeslutning; ifølge EF-Domstolens retspraksis kan de nationale domstole i særdeleshed afkræve Kommissionen de yderligere oplysninger, de måtte have behov for for at kunne udøve deres kontrol, i mangel af hvilke de kunne nægte at give tilladelse; retspraksis har desuden fastslået, at de nationale domstole kan føre kontrol med overholdelsen af de nationale regler om iværksættelse af tvangsforanstaltninger. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør samarbejde aktivt under Kommissionens udøvelse af sine undersøgelsesbeføjelser. ⇐

---

<sup>35</sup> EFT C 364 af 18.12.2000, s.1.

---

↓ ny

(35) Når deltagende virksomheder og personer efterkommer beslutninger truffet af Kommissionen, kan de ikke tvinges til at indrømme, at de har begået overtrædelser, men de har under alle omstændigheder pligt til at besvare faktuelle spørgsmål og udlevere dokumenter, selv om disse oplysninger kan bruges mod dem selv eller andre til at bevise, at der foreligger sådanne overtrædelser.

---

↓ ny

(36) Af hensyn til gennemsigtigheden bør alle beslutninger vedtaget af Kommissionen, der ikke kun omhandler procedurespørgsmål, gøres tilgængelige for et bredt publikum. Samtidig med at de deltagende virksomheders ret til forsvar, og især retten til aktindsigt tilgodeses, er det nødvendigt at beskytte forretningshemmeligheder. På samme måde bør oplysninger, der udveksles inden for netværket og med de kompetente myndigheder i tredjelande, behandles fortroligt.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

⇒ ny

⊗ (37) ⊗ ~~(22)~~ Håndhævelsen af denne forordnings bestemmelser bør ⇒ i det fornødne omfang ⇐ kunne sikres ved hjælp af bøder og tvangsbøder. Domstolen bør i overensstemmelse med Traktatens artikel ⊗ 229 ⊗ tillægges fuld prøvelsesret i denne henseende.

⊗ (38) ⊗ ~~(26)~~ Anvendelsen af denne forordning bør alene henhøre under Kommissionens kompetence, med forbehold af EF-Domstolens prøvelsesret.

⊗ (39) ⊗ ~~(27)~~ Medlemsstaterne ~~kan~~ ⊗ må ⊗ ikke ⊗ anvende ⊗ deres nationale konkurrencelovgivning på fusioner med fællesskabsdimension, medmindre dette er fastsat i denne forordning. Såfremt Kommissionen undlader at gribe ind, bør de nationale myndigheders relevante beføjelser begrænses til de tilfælde, hvor der er fare for, at den effektive konkurrence vil blive væsentlig hæmmet på en medlemsstats område, og hvor denne medlemsstats konkurrenceinteresser ikke kan beskyttes tilstrækkeligt på anden måde end ved denne forordning. De berørte medlemsstater skal handle hurtigt i sådanne tilfælde; på grund af forskelle i national lovgivning kan der ikke i denne forordning fastsættes en enkelt frist for vedtagelse af ~~de foranstaltninger, der skal træffes~~ ⊗ endelige afgørelser efter national ret ⊗.

⊗ (40) ⊗ ~~(28)~~ Endvidere griber en anvendelse af denne forordning på fusioner med fællesskabsdimension ikke ind i traktatens artikel ⊗ 296 ⊗ og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at beskytte andre legitime interesser end dem, der er omhandlet i denne forordning, når disse foranstaltninger er forenelige med de generelle principper og øvrige bestemmelser i fællesskabsretten.

⊗ (41) ⊗ ~~(30)~~ Det er hensigtsmæssigt at være opmærksom på de betingelser, der anvendes i tredjelande ved fusioner med deltagelse af virksomheder ~~fra Fællesskabet~~ ⊗ med hjemsted eller hovedforretningsområde inden for Fællesskabet ⊗, og at åbne mulighed for, at Rådet

giver Kommissionen bemyndigelse til at føre forhandlinger med henblik på at sikre, at sådanne virksomheder ikke udsættes for forskelsbehandling.

(42)  ~~(31)~~ Denne forordning berører på ingen måde arbejdstagernes kollektive rettigheder, således som de er anerkendt i de berørte virksomheder , navnlig med hensyn til enhver forpligtelse til at underrette eller høre deres anerkendte repræsentanter i henhold til fællesskabsretten og national ret.

---

↓ 1310/97, betragtning 14  
(tilpasset)

(43) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være nødvendige.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

### *Artikel 1*

#### **Anvendelsesområde**

---

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 1, litra a)  
(tilpasset)

1. Denne forordning finder anvendelse på alle fusioner med fællesskabsdimension som defineret i  denne artikels stk. 2 og 3 , jf. dog  artikel 4, stk. 5, og  artikel 22.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

2. En fusion har ~~med henblik på denne forordning~~ fællesskabsdimension, når

- (a) alle de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet omsætning på verdensplan, der overstiger 5 mia. ~~ECU~~  EUR  og
- (b) mindst to af de deltagende virksomheders samlede omsætning i Fællesskabet hver især overstiger 250 mio. ~~ECU~~  EUR ,

medmindre hver af de deltagende virksomheder har over to tredjedele af deres samlede omsætning på fællesskabsplan i én og samme medlemsstat.

---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 1, litra b)  
(tilpasset)

3. En fusion, der ikke når op over de i stk. 2 fastsatte tærskler, har ~~med henblik på denne forordning~~ fællesskabsdimension, når

- (a) alle de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet omsætning på verdensplan, der overstiger 2,5 mia. ~~ECU~~ ☒ EUR ☒
- (b) alle de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet omsætning i hver af mindst tre medlemsstater, der overstiger 100 mio. ~~ECU~~ ☒ EUR ☒
- (c) mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet omsætning i hver af mindst tre medlemsstater som omhandlet i litra b), der overstiger 25 mio. ~~ECU~~ ☒ EUR ☒, og
- (d) mindst to af de deltagende virksomheders hver især har en samlet omsætning i Fællesskabet, der overstiger 100 mio. ~~ECU~~ ☒ EUR ☒

medmindre hver af de deltagende virksomheder har over to tredjedele af deres samlede omsætning på fællesskabsplan i én og samme medlemsstat.

---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 1, litra c)  
⇒ ny

4. Inden den 1. juli ⇒ 2007 ⇐ aflægger Kommissionen rapport til Rådet om, hvordan tærsklerne og kriterierne i stk. 2 og 3 har fungeret. ⇒ Medlemsstaterne indsender regelmæssigt de statistiske oplysninger til Kommissionen, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport og eventuelle forslag som omhandlet i stk. 5. ⇐

5. På baggrund af den i stk. 4 omhandlede rapport kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal ændre tærsklerne og kriterierne i stk. 3.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13

## Artikel 2

### Vurdering af fusioner

1. Fusioner, der er omfattet af denne forordning, vurderes på grundlag af følgende bestemmelser med henblik på at fastslå, om de er forenelige med det fælles marked.

I denne vurdering tager Kommissionen hensyn til

- (a) nødvendigheden at af bevare og udvikle en effektiv konkurrence inden for fællesmarkedet, bl.a. under hensyn til alle de berørte markeders struktur samt den reelle eller potentielle konkurrence fra virksomheder beliggende i eller uden for Fællesskabet



- (b) de deltagende virksomheders position på markedet, deres økonomiske og finansielle styrke, leverandørernes og brugernes valgmuligheder, deres adgang til forsyninger eller afsætningsmarkeder, retlige eller faktiske hindringer for adgang til markedet, udbuds- og efterspørgselsudviklingen for de enkelte varer og tjenesteydelser, de interesser, som forbrugerne i mellemløddene og de endelige forbrugere har, samt udviklingen i det tekniske eller økonomiske fremskridt, for så vidt som den er til fordel for forbrugerne og ikke udgør en hindring for konkurrencen.

---

↓ ny

2. Ved anvendelsen af denne forordning anses en eller flere virksomheder at have en dominerende stilling, hvis de med eller uden samordning har en økonomisk styrke, der sætter dem i stand til mærkbart og vedvarende at påvirke konkurrenceparametrene, herunder i særdeleshed priser, produktion, produktionskvalitet, distribution eller innovation, eller i betydeligt omfang afskærme markedet mod konkurrence.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

☒ 3. ~~☒ 2~~ Fusioner, der ikke skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, skal erklæres forenelige med fællesmarkedet.

☒ 4. ~~☒ 3~~ Fusioner, der skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, skal erklæres uforenelige med fællesmarkedet.

---

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 2

☒ 5. ~~☒ 4~~ I det omfang, hvor etableringen af et joint venture, som udgør en fusion efter artikel 3, har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrenceadfærd, vurderes denne samordning efter kriterierne i traktatens artikel ~~85~~ 81 ~~☒~~, stk. 1 og 3, for at fastslå, om transaktionen er forenelig med fællesmarkedet.

Ved denne vurdering tager Kommissionen navnlig hensyn til

- om der samtidig findes to eller flere stiftende virksomheder, som på markant vis gør sig gældende på samme marked som joint venture-selskabet eller på et marked i et tidligere eller efterfølgende led i forhold til dette marked eller på et beslægtet marked, som er nært forbundet med dette marked
- om de deltagende virksomheder i kraft af deres samordning, der direkte skyldes joint venture-selskabets oprettelse, har mulighed for at hindre konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer og tjenesteydelser.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇒ ny

### Artikel 3

#### Definition af en fusion

1. Der anses at foreligge en fusion, når  en ændring af kontrolforholdene på et varigt grundlag beror på

- (a)  at  to eller flere hidtil uafhængige virksomheder  eller dele af virksomheder  sammensmeltes til én virksomhed, eller
- (b) at en eller flere personer, som allerede kontrollerer mindst en virksomhed, eller en eller flere virksomheder  ved  køb af andele eller aktiver, gennem aftale eller på anden vis  erhverver  den direkte eller indirekte kontrol over det hele eller dele af en eller flere andre virksomheder.

~~2. Oprettelse af joint venture selskaber, som på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner, udgør en fusion efter stk. 1, litra b).~~

~~3. Efter denne forordning opnås kontrol~~  Kontrol  over en virksomhed opnås gennem rettigheder, aftaler eller på andre måder, som enkeltvis eller tilsammen, under hensyn til alle faktiske og retlige forhold, giver mulighed for at få afgørende indflydelse på virksomhedens drift, særlig ved:

- (a) ejendoms- eller brugsret til virksomhedens samlede aktiver eller dele deraf
- (b) rettigheder eller aftaler, som sikrer afgørende indflydelse på sammensætningen af virksomhedens organer, deres rådslagninger og afstemninger eller beslutninger.

3  . ~~4.~~ Kontrol over en virksomhed opnås af personer eller virksomheder, der

- (a) er indehaver(e) af sådanne rettigheder eller berettiget ifølge sådanne aftaler, eller
- (b) uden at være indehavere af sådanne rettigheder eller berettiget ifølge sådanne aftaler dog kan udøve de deraf flydende rettigheder.

---

↓ ny

4. To eller flere transaktioner, der indbyrdes betinger hinanden eller er så nært forbundne, at de ud fra deres økonomiske rationale bør behandles som én samlet transaktion, anses at udgøre en og samme fusion, der opstår på datoen for den senest gennemførte transaktion, forudsat at transaktionen som helhed opfylder kriterierne i stk. 1.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇒ ny

⊗ 5. Oprettelse af joint venture-selskaber, som på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner, udgør en fusion efter stk. 1, litra b). ⊗

⊗ 6 ⊗ . ~~5~~ Der foreligger ikke en fusion, når:

- (a) kreditinstitutter, andre finansielle virksomheder eller forsikringselskaber, hvis sædvanlige virksomhed indbefatter transaktioner og handel med værdipapirer for egen eller fremmed regning, midlertidigt er i besiddelse af andele, som de har erhvervet i en virksomhed med henblik på videresalg, for så vidt de ikke udøver den til disse andele knyttede stemmeret med henblik på at bestemme virksomhedens konkurrencemæssige adfærd eller alene udøver denne stemmeret med det formål at forberede hel eller delvis afhændelse af denne virksomhed eller af dens aktiver eller afhændelse af disse andele og afhændelsen sker inden et år efter erhvervelsen; Kommissionen kan efter anmodning forlænge denne frist, hvis kreditinstituttet, den finansielle virksomhed eller forsikringselskabet godtgør, at der ikke har været rimelig mulighed for at foretage afhændelsen inden for den fastsatte frist
- (b) kontrollen erhverves af en person, der af myndighederne i en medlemsstat er befuldmægtiget i henhold til denne stats lovgivning om likvidation, konkurs, insolvens, betalingsstandsning, akkord eller lignende procedure
- (c) de i stk. 1, litra b), nævnte transaktioner gennemføres af finansielle holdingselskaber omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF<sup>36</sup>, ~~af 25. juli 1978 om årsregnskaber for visse selskabsformer, senest ændret ved direktiv 84/569/EØF<sup>37</sup>~~, dog med den begrænsning, at de stemmerettigheder, der er knyttet til de andele, de er i besiddelse af, navnlig i forbindelse med udpegelse af medlemmer af ledelses- og tilsynsorganerne i de virksomheder, hvor de har andele, kun benyttes til at bevare investeringernes fulde værdi og ikke til direkte eller indirekte at bestemme disse virksomheders konkurrenceadfærd.

#### Artikel 4

### Forudgående anmeldelse af fusioner ⇒ og henvisning af fusioner før anmeldelse efter anmodning fra de anmeldende parter ⇐

1. Fusioner med fællesskabsdimension, som er omfattet af denne forordning, skal anmeldes til Kommissionen, ⇐ før de gennemføres, og så snart fusionsaftalen er indgået, overtagelsestilbuddet offentliggjort eller en kontrollerende andel erhvervet.

Anmeldelse kan også indgives, når de deltagende virksomheder over for Kommissionen kan godtgøre, at de i god tro har til hensigt at indgå en aftale, eller når de for overtagelsestilbuds

<sup>36</sup> EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11, ⊗ som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001, EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28 ⊗.

<sup>37</sup> ~~EFT L 314 af 4.12.1984, s. 28.~~

vedkommende i god tro offentligt har tilkendegivet en hensigt om at afgive et bud, for så vidt som denne aftale eller dette bud vil resultere i en fusion med fællesskabsdimension.

Ved anvendelsen af denne forordning omfatter begrebet "anmeldt fusion" også planlagte fusioner anmeldt i henhold til andet afsnit. Ved anvendelsen af stk. 4 og 5 omfatter udtrykket "fusion" også planlagte fusioner som omhandlet i andet afsnit. ⇐

2. Fusioner, der opstår ved sammensmeltning efter artikel 3, stk. 1, litra a), eller ved etablering af fælles kontrol efter artikel 3, stk. 1, litra b), skal anmeldes i fællesskab af parterne i fusionen eller i etableringen af den fælles kontrol. I alle andre tilfælde foretages anmeldelsen af den person eller virksomhed, som opnår kontrol over det hele eller dele af en eller flere virksomheder.

3. Når Kommissionen har fastslået, at en anmeldt fusion er omfattet af denne forordning, offentliggør den, at anmeldelsen har fundet sted, og giver samtidig meddelelse om ~~parternes~~  de deltagende virksomheders  navne,  hjemland,  fusionens art og de berørte økonomiske sektorer. Kommissionen tager behørigt hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder beskyttes.

---

⇓ ny

4. Før anmeldelsen af en fusion efter stk. 1, kan de i stk. 2 omhandlede virksomheder eller personer indsende en begrundet erklæring til Kommissionen om, at fusionen får virkninger for konkurrencen på et marked i en medlemsstat, der i enhver henseende fremstår som et særskilt marked, og derfor bør behandles af den pågældende medlemsstat.

Kommissionen videre sender omgående denne erklæring til alle medlemsstaterne. Medlemsstaten skal inden for en frist på 10 arbejdsdage efter modtagelsen af erklæringen tilkendegive, om den indvilliger heri eller ej. Har medlemsstaten ikke truffet afgørelse herom inden for fristen, anses den for at have indvilliget.

Medmindre den berørte medlemsstat har modsat sig det, kan Kommissionen, når den finder, at der findes et sådant særskilt marked, og at dette vil blive berørt af fusionen, beslutte at henvise hele sagen eller en del af den til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat med henblik på anvendelse af denne stats nationale konkurrencelovgivning.

Beslutningen om at henvise eller ikke henvise sagen træffes inden for en frist på 20 arbejdsdage regnet fra datoen for Kommissionens modtagelse af den begrundede erklæring. Kommissionen underretter de andre medlemsstater og de deltagende virksomheder om sin beslutning. Har Kommissionen ikke truffet beslutning inden for fristen, anses den for at have vedtaget en beslutning om sagens henvisning i overensstemmelse med erklæringen fra de deltagende personer eller virksomheder.

Beslutter Kommissionen at henvise hele sagen eller en del af den til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat, skal der ikke indgives nogen anmeldelse i efter stk. 1.

Artikel 9, stk. 6 til 10, finder tilsvarende anvendelse.

5. Hvad angår fusioner, der ikke vil have fællesskabsdimension som defineret i artikel 1, kan de deltagende personer eller virksomheder før anmeldelsen til de kompetente myndigheder i

en eller flere medlemsstater ved en begrundet erklæring meddele Kommissionen, at fusionen har betydelige grænseoverskridende virkninger og derfor bør behandles af Kommissionen.

Kommissionen videresender omgående denne erklæring til alle medlemsstaterne.

Den eller de berørte medlemsstater træffer inden for en frist på 10 arbejdsdage efter modtagelsen af erklæring afgørelse om, hvorvidt Kommissionen skal anmodes om at behandle fusionen. Har en medlemsstat ikke truffet nogen afgørelse inden for fristen på 10 arbejdsdage, anses den for at have truffet afgørelse om at fremsætte en sådan anmodning. Der skal ikke indgives anmeldelse til den eller de berørte medlemsstater, før der er truffet afgørelse om, hvorvidt der skal fremsættes anmodning.

Har alle de berørte medlemsstater eller mindst tre af de berørte medlemsstater anmodet Kommissionen om at behandle fusionen, anses fusionen for at have fællesskabsdimension og skal anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 og 2.

I alle andre tilfælde kan Kommissionen inden for en frist på 10 arbejdsdage efter udløbet af den i tredje afsnit fastsatte frist beslutte at behandle enhver fusion, som den finder har betydelige grænseoverskridende virkninger, i overensstemmelse med en anmodning modtaget i henhold til bestemmelserne i dette stykke. Kommissionen underretter medlemsstaterne og de deltagende virksomheder om sin beslutning. Træffer Kommissionen ikke beslutning inden for denne frist, anses den for at have besluttet at behandle fusionen.

Har Kommissionen besluttet at behandle fusionen, kan den anmode om indgivelse af en anmeldelse i henhold til stk. 1 og 2. Den eller de medlemsstater, der har fremsat anmodningen til Kommissionen, anvender ikke deres nationale konkurrencelovgivning på fusionen.

Artikel 22, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

6. Efter at have fået forelagt den i artikel 1, stk. 4, omhandlede rapport og efter forslag fra Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal ændre bestemmelserne i denne artikel.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇒ ny

## Artikel 5

### Beregning af omsætningen

1. Den i ~~artikel 1, stk. 2,~~  denne forordning  omhandlede samlede omsætning omfatter de deltagende virksomheders provenu fra salg af varer og præstering af tjenesteydelser i sidste regnskabsår i forbindelse med deres ordinære drift, med fradrag af prisnedslag herpå samt af merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salget. Den samlede omsætning i en af de deltagende virksomheder omfatter ikke salg af varer og tjenesteydelser mellem nogen af de virksomheder, der er omhandlet i stk. 4.

I omsætningen henholdsvis på fællesskabsplan og i en medlemsstat medregnes provenuet af salg af varer og tjenesteydelser til virksomheder eller forbrugere henholdsvis i Fællesskabet og i denne medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 gælder, at hvis sammenslutningen opstår gennem erhvervelse af dele af en eller flere virksomheder, tages der, uanset om der er tale om retlige enheder, for sælgerens eller sælgernes vedkommende kun hensyn til den del af omsætningen, der vedrører de  overtagne aktiver .

Dog betragtes to eller flere transaktioner som omhandlet i første afsnit, der finder sted mellem samme personer eller virksomheder inden for to år, som en enkelt fusion, der finder sted på tidspunktet for den seneste transaktion,  medmindre der ikke er nogen forbindelse mellem de berørte erhvervsgræne.

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 4  
(tilpasset)

3. I stedet for omsætningen anvendes

(a) for kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder: ~~for så vidt angår artikel 1, stk. 2 og 3, summen af følgende indtægter som defineret i Rådets direktiv 86/635/EØF<sup>38</sup>, af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters fin~~ årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, i givet fald med fradrag af merværdiafgift og andre skatter, der står i direkte relation til disse indtægter:

- (i) renteindtægter og lignende indtægter
- (ii) indtægter af værdipapirer:
  - indtægter af kapitalandele og andre værdipapirer med variabelt afkast
  - indtægter af kapitalinteresser
  - indtægter af andele i tilknyttede virksomheder
- (iii) provisionsindtægter
- (iv) fortjeneste på finansielle transaktioner
- (v) andre driftsindtægter.

I et kreditinstituts eller en anden finansiell virksomheds omsætning inden for Fællesskabet eller i en medlemsstat medregnes indtægter som defineret ovenfor, der oppebæres af denne virksomheds afdelinger eller filialer i Fællesskabet eller den pågældende medlemsstat

(b) for forsikringselskaber: værdien af de tegnede bruttopræmier, som omfatter samtlige modtagne eller fremtidige beløb i henhold til forsikringsaftaler, der er tegnet af disse selskaber eller for deres regning, herunder udgående genforsikringspræmier, efter

<sup>38</sup> EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

fradrag af skatter eller skattelignende afgifter, der opkræves på grundlag af præmiebeløbet eller forsikringssummen; for så vidt angår artikel 1, stk. 2, litra b), og stk. 3, litra b), c) og d), og sidste sætningsled i artikel 1, stk. 2 og 3, tages der hensyn til de bruttopræmier, der betales af henholdsvis fællesskabs-valutaindlændinge og valutaindlændinge i en enkelt medlemsstat

---

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 4, 2.  
indent (tilpasset)

4. Med forbehold af stk. 2 beregnes en deltagende virksomheds samlede omsætning efter  denne forordning  som summen af omsætningen, ~~jf. artikel 1, stk. 2 og 3.~~

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13

- (a) i den deltagende virksomhed
  - (b) i de virksomheder, hvori den deltagende virksomhed direkte eller indirekte (i) besidder mere end halvdelen af kapitalen eller driftsformuen, eller (ii) kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne, eller (iii) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i tilsyns- eller ledelsesorganet eller et andet repræsentativt organ i henhold til loven, eller (iv) har ret til at lede virksomhedens forretninger
  - (c) i virksomheder, der besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser i den deltagende virksomhed
  - (d) i virksomheder, hvori en under litra c) omhandlet virksomhed besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser
  - (e) i virksomheder, hvori to eller flere af de i litra a) til d) omhandlede virksomheder i fællesskab besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser.
- 

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 4, litra b)  
(tilpasset)

5. Når virksomheder, der deltager i fusionen, i fællesskab besidder de i stk. 4, litra b ), nævnte rettigheder eller beføjelser, skal der ved beregningen af de deltagende virksomheders samlede omsætning efter ~~artikel 1, stk. 2 og 3~~  denne forordning

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13

- (a) ikke tages hensyn til den omsætning, der stammer fra salg af varer eller tjenesteydelser mellem den fælles virksomhed og hver af de deltagende virksomheder eller enhver anden virksomhed, der er knyttet til en af dem som omhandlet i stk. 4, litra b) til e),
- (b) tages hensyn til den omsætning, der stammer fra salg af varer eller tjenesteydelser mellem den fælles virksomhed og enhver udenforstående virksomhed. Denne omsætning tilskrives de deltagende virksomheder i forhold til deres deltagelse.

### Artikel 6

#### Behandling af anmeldelsen og indledning af proceduren

1. Kommissionen behandler anmeldelsen straks ved modtagelsen.

- (a) Hvis Kommissionen når til den konklusion, at den anmeldte fusion ikke er omfattet af denne forordning, fastslår den dette ved en beslutning.
- (b) Hvis Kommissionen fastslår, at den anmeldte fusion ganske vist er omfattet af denne forordning, men ikke rejser alvorlig tvivl med hensyn til, om den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den ikke at modsætte sig den, og erklærer den forenelig med fællesmarkedet.

---

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 5, litra a)  
(tilpasset)  
⇒ ny

☒ En ☒ beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet, ~~skal også omhandle~~ ⇒ anses ⇐ at omfatte konkurrencebegrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for fusionens gennemførelse.

---

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 5, litra a),  
2. indent (tilpasset)  
→<sub>1</sub> Berigtigelse, EFT L 40 af  
13.2.1998, s. 17  
⇒ ny

- (c) Hvis Kommissionen fastslår, at den anmeldte fusion er omfattet af denne forordning og rejser alvorlig tvivl med hensyn til, om den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den at indlede procedure i sagen, →<sub>1</sub> jf. dog stk. 2. ← ⇒ Medmindre de deltagende virksomheder har opgivet fusionen, ⇐ ☒ afsluttes enhver sådan procedure med en beslutning vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 1 til 4, jf. dog artikel 9☒ .



---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 5, litra b)  
(tilpasset)  
→<sub>1</sub> Berigtigelse, EFT L 40 af  
13.2.1998, s. 17

→<sub>1</sub> 2. Hvis Kommissionen fastslår ←, at en anmeldt fusion efter ændringer foretaget af de deltagende virksomheder ikke længere rejser alvorlig tvivl som omhandlet i stk. 1, litra c), ~~kan den beslutte at erklære~~ ☒ erklærer den ☒ fusionen forenelig med fællesmarkedet efter stk. 1, litra b).

Kommissionen kan til beslutninger vedtaget efter stk. 1, litra b), knytte betingelser og påbud for at sikre, at de deltagende virksomheder opfylder de tilsagn, de har afgivet over for Kommissionen med henblik på at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet.

→<sub>1</sub> 3. Kommissionen kan tilbagekalde ← en beslutning vedtaget efter stk. 1, litra a) eller b), hvis

(a) beslutningen bygger på urigtige oplysninger, som kan tilskrives en af de deltagende virksomheder, eller er opnået ved svigagtig adfærd,

eller

(b) hvis de deltagende virksomheder undlader at efterkomme et til beslutningen knyttet påbud.

→<sub>1</sub> 4. I de i stk. 3 omhandlede tilfælde kan Kommissionen ← træffe beslutning efter stk. 1 uden at være bundet af de i artikel 10, stk. 1, fastsatte tidsfrister.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13  
→<sub>1</sub> 1310/97 artikel 1, nr. 5, litra c)  
→<sub>2</sub> Berigtigelse, EFT L 40 af  
13.2.1998, s. 17

→<sub>1</sub> →<sub>2</sub> 5. ← ← Kommissionen underretter straks de deltagende virksomheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om sin beslutning.

## Artikel 7

### Udsættelse af en fusions gennemførelse

---

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 6, litra a)  
(tilpasset)  
⇒ ny

1. En fusion, ☒ der har fællesskabsdimension ☒ som defineret i artikel 1, ⇒ eller som Kommissionen skal behandle efter artikel 4, stk. 5, ⇐ må ikke gennemføres, hverken før den er blevet anmeldt, eller før den er blevet erklæret forenelig med fællesmarkedet ved en

beslutning vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), eller ~~☒~~ artikel 8, stk. 1 ~~☒~~ eller ~~☒~~ 2, ~~☒~~ eller på grundlag af en formodning som omhandlet i artikel 10, stk. 6.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
→<sub>1</sub> 1310/97 artikel 1, nr. 6, litra c)  
→<sub>2</sub> 1310/97  
⇒ ny

~~☒~~ 2. ~~☒~~ ~~☒~~ →<sub>1</sub> Stk. 1 ← er ikke til hinder for gennemførelse af et offentligt overtagelsestilbud ⇒ eller en serie transaktioner i værdipapirer, herunder sådanne som kan konverteres til andre værdipapirer, der kan omsættes på et marked såsom en børs, hvorved der fra forskellige sælgere erhverves kontrol som omhandlet i artikel 3, ~~☒~~ der i henhold til artikel 4, stk. 1, er anmeldt til Kommissionen, når

⇒ (a) fusionen omgående anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4, og ~~☒~~

~~☒~~ (b) ~~☒~~erhververen ikke udøver de til de pågældende værdipapirer knyttede stemmerettigheder eller kun gør det for at bevare den fulde værdi af sin investering efter dispensation meddelt af Kommissionen i henhold til stk. 4 ~~☒~~ 3 ~~☒~~.

---

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 6, litra d) tilpasset)

~~☒~~ 3. ~~☒~~ ~~☒~~ Kommissionen kan efter anmodning give dispensation fra de i stk. 1 og ~~☒~~ ~~☒~~ 2 ~~☒~~ omhandlede forpligtelser. Anmodningen om dispensation skal være begrundet. Kommissionens beslutning om denne anmodning træffes bl.a. under hensyn til, hvilke virkninger en suspension vil få for en eller flere af de deltagende virksomheder eller tredjemand, og hvilken trussel fusionen udgør for konkurrencen. Til ~~☒~~ en sådan ~~☒~~ dispensation~~en~~ kan knyttes betingelser og påbud med henblik på at sikre en effektiv konkurrence. Der kan anmodes om og meddeles dispensation på ethvert tidspunkt, også før anmeldelsen eller efter transaktionen.

---

↓ ny

4. Kommissionen kan ved forordning definere kategorier af fusioner, for hvilke der anses at være meddelt dispensation efter stk. 3 fra de i stk. 1 og 2 fastsatte betingelser, forudsat at fusionen anmeldes og opfylder ethvert andet krav fastsat i en sådan forordning. Disse kategorier må kun omfatte fusioner, der normalt ikke fører til en sammenlægning af markedsandele, der kan give anledning til konkurrenceproblemer.

---

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 6, litra e) (tilpasset)  
⇒ ny



---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 7, litra b)  
(tilpasset)

3. Finder Kommissionen, at en fusion opfylder kriteriet i artikel 2, stk. 4 ~~4~~ 5 ~~5~~, eller i de i artikel 2, stk. 4 ~~4~~ 5 ~~5~~, omhandlede tilfælde ikke opfylder kriterierne i traktatens artikel ~~85~~ ~~81~~ 81 ~~81~~ stk. 3, vedtager den en beslutning, hvorved fusionen erklæres uforenelig med fællesmarkedet.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13  
⇒ ny

4. Er en fusion, ⇒ der erklæres uforenelig med fællesmarkedet, ⇐ allerede gennemført, kan Kommissionen ved beslutning vedtaget i henhold til stk. 3 eller ved særskilt beslutning påbyde ⇒ de deltagende virksomheder at ophæve fusionen, i særdeleshed ved at opløse fusionen eller afhænde alle de erhvervede andele eller aktiver, således at den situation, der bestod forud for fusionens gennemførelse, genoprettes. Under omstændigheder, hvor det ikke er muligt at genoprette den situation, der bestod før fusionens gennemførelse, ved en opløsning af fusionen, kan Kommissionen træffe enhver anden foranstaltning for at genoprette situationen så vidt muligt. ⇐

---

↓ ny

Kommissionen kan påbyde enhver hensigtsmæssig foranstaltning for at sikre, at de deltagende virksomheder opløser fusionen eller iværksætter andre genoprettelsesforanstaltninger som krævet i dens beslutning.

Kommissionen kan vedtage foreløbige forholdsregler for at sikre, at den effektive konkurrence ikke fordrøjes.

---

↓ ny

5. Er en fusion gennemført i strid med artikel 7 eller med et påbud pålagt i en beslutning vedtaget efter artikel 6, stk. 1, litra b), eller artikel 8, stk. 2, kan Kommissionen træffe enhver hensigtsmæssig foranstaltning til at genoprette eller bevare en effektiv konkurrence, herunder foreløbige forholdsregler. En beslutning, der påbyder de deltagende virksomheder at opløse fusionen eller pålægger enhver anden foranstaltning, med undtagelse af foreløbige forholdsregler, må kun træffes, når kriterierne i artikel 2, stk. 4, er opfyldt, og i de i artikel 2, stk. 5, omhandlede tilfælde, når kriterierne i traktatens artikel 81, stk. 3, ikke er opfyldt.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇒ ny

~~5~~ 6 ~~6~~. Kommissionen kan tilbagekalde den beslutning, den har truffet i henhold til stk. ~~1~~ 1 eller ~~2~~ 2,

- (a) hvis erklæringen om forenelighed bygger på urigtige oplysninger, som kan tilskrives en af de deltagende virksomheder, eller der til grund for erklæringen foreligger en svigagtig adfærd, eller
- (b) hvis de deltagende virksomheder undlader at efterkomme et til beslutningen knyttet påbud.

☞ ☒ 7 ☒ . I de i stk. 5 ☒ 6 ☒ nævnte tilfælde kan Kommissionen træffe en beslutning i henhold til ☞ stk. 1 til 4. ☞ ☒ Den er ikke ☒ bundet af fristerne i artikel 10, stk. 3.

---

↓ ny

8. Kommissionen meddeler omgående sin beslutning til de deltagende virksomheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13

### Artikel 9

#### Henvisning til medlemsstaternes kompetente myndigheder

1. Kommissionen kan ved en beslutning, som den straks meddeler de deltagende virksomheder og de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, henvise en anmeldt fusion til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat på følgende betingelser.

---

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 8, litra a)  
☞ ny

2. Senest ☞ 10 arbejdsdage ☞ efter modtagelsen af kopien af anmeldelsen kan en medlemsstat ☞ på eget initiativ eller efter opfordring fra Kommissionen ☞ meddele Kommissionen, som skal underrette de deltagende virksomheder herom, at

---

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 8, litra a)  
☞ ny

- (a) en fusion mærkbart ☞ påvirker konkurrencen ☞ på et marked i denne medlemsstat, der på enhver måde fremstår som et særskilt marked, eller
- (b) en fusion påvirker konkurrencen på et marked i denne medlemsstat, som på enhver måde fremstår som et særskilt marked og ikke udgør en væsentlig del af fællesmarkedet.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

3. Finder Kommissionen under hensyn til markedet for de pågældende varer og tjenester og til det geografiske referencemarked, jf. stk. 7, at der foreligger et sådant specifikt marked ~~og en sådan trussel,~~

- (a) behandler den enten selv sagen ~~med henblik på at bevare eller genoprette den effektive konkurrence på dette marked~~ ☒ i overensstemmelse med denne forordning ☒, eller

---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 8, litra b)  
(tilpasset)

- (b) henviser den hele sagen eller en del af den til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, således at dennes nationale konkurrencelovgivning kan finde anvendelse.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

Finder Kommissionen derimod, at der ikke foreligger et sådant særskilt marked, vedtager den en beslutning herom, som den retter til den pågældende medlemsstat, ☒ og behandler selv sagen ☒ i overensstemmelse med denne forordning ☒.

---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 8, litra b)  
(tilpasset)

I sager, hvor en medlemsstat derimod ☒ i henhold til stk. 2, litra b), ☒ har meddelt Kommissionen, at en fusion påvirker konkurrencen på et særskilt marked på dens område, der ikke udgør en væsentlig del af fællesmarkedet, henviser Kommissionen hele sagen eller den del, der vedrører dette særskilte marked, til den pågældende medlemsstat, såfremt den finder, at der består et sådant særskilt marked.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
→<sub>1</sub> Berigtigelse, EFT L 3 af  
7.1.1998, s. 16  
⇒ ny

4. Beslutninger om henvisning eller afslag på henvisning i henhold til stk. 3 vedtages:

- (a) som hovedregel inden for den i artikel 10, stk. 1, andet afsnit, fastsatte frist ~~på seks uger~~, når Kommissionen ikke har indledt proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra b), eller

(b) inden for en frist på ⇒ 65 arbejdsdage ⇐ fra anmeldelsen af fusionen, når Kommissionen har indledt proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c ), uden at have taget forberedende skridt til iværksættelse af de nødvendige foranstaltninger efter artikel 8, stk. 2, ~~andet afsnit~~ 3 eller 4, med henblik på at bevare eller genoprette en effektiv konkurrence på det relevante marked.

5. Hvis Kommissionen på trods af opfordring fra den pågældende medlemsstat ikke inden udløbet af den i stk. 4, litra b), fastsatte frist på ⇒ 65 arbejdsdage ⇐ hverken har truffet beslutning om henvisning eller afslag på henvisning, jf. stk. 3, eller taget forberedende skridt, jf. stk. 4, litra b), anses den for at have henvist sagen til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 3, litra b ).

6. Offentliggørelsen af rapporter eller bekendtgørelsen af resultaterne af den pågældende kompetente myndigheds undersøgelse af fusionen skal foreligge senest ⇒ 90 arbejdsdage ⇐ efter Kommissionens henvisning.

7. Ved det geografiske referencemarked forstås et område, på hvilket virksomhederne deltager i udbud og efterspørgsel af varer og tjenester, hvor konkurrencevilkårene er tilstrækkeligt ensartede, og som kan skelnes fra de tilstødende områder, især fordi konkurrencevilkårene er mærkbart forskellige fra dem, der gælder på disse områder. Ved denne vurdering skal der især tages hensyn til de pågældende varers eller tjenesters beskaffenhed og karakteristika, →<sub>1</sub> hindringer for adgang, forbrugernes præferencer ← såvel som væsentlige forskelle i virksomhedernes markedsandele eller væsentlige prisforskelle mellem det pågældende område og de tilstødende områder.

8. Ved anvendelsen af denne artikel må den pågældende medlemsstat kun træffe de foranstaltninger, der er strengt nødvendige for at bevare eller genoprette en effektiv konkurrence på det pågældende marked.

9. Enhver medlemsstat kan i henhold til de relevante bestemmelser i traktaten indbringe klager for Domstolen og navnlig begære ☒ traktatens artikel ~~186~~ 243 ☒ anvendt med henblik på, at medlemsstatens nationale lovgivning skal finde anvendelse.

---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 8, litra c)

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
→<sub>1</sub> 1310/97 artikel 1, nr. 9, litra a)  
→<sub>2</sub> Berigtigelse, EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17  
⇒ ny

## Artikel 10

### Fristen for indledning af proceduren og beslutningsfristerne

1. De beslutninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, skal vedtages inden for en frist på ⇒ 25 arbejdsdage, jf. dog artikel 6, stk. 4. ⇐ Denne frist løber fra ☒ arbejds☒dagen efter

modtagelsen af anmeldelsen eller, hvis de oplysninger, der skal gives ved anmeldelsen, er ufuldstændige, fra ☒ arbejds ☒ dagen efter modtagelsen af de fuldstændige oplysninger.

Nævnte frist kan forlænges til ⇒ 35 arbejdsdage, ⇐ hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat i henhold til artikel 9, stk. 2, →<sub>1</sub> eller hvis →<sub>2</sub> de deltagende virksomheder ←← ⇒ afgiver tilsagn efter artikel 6, stk. 2 med det formål at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet. ⇐

2. Beslutningerne i henhold til artikel 8, stk. ☒ 1 eller ☒ 2, vedrørende anmeldte fusioner skal træffes, så snart den alvorlige tvivl, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c ), er fjernet, navnlig som følge af de ændringer, som de pågældende virksomheder har foretaget, og senest inden for den frist, der er fastsat i stk. 3.

3. Med forbehold af artikel 8, stk. ☒ 7 ☒ , skal beslutningerne i henhold til artikel 8, stk. ☒ 1 til ☒ 3, vedrørende anmeldte fusioner træffes senest ⇒ 90 arbejdsdage ⇐ efter datoen for procedurans indledning. ⇒ Denne frist forlænges til 105 arbejdsdage, når de deltagende virksomheder afgiver tilsagn i henhold til artikel 8, stk. 2, andet afsnit, med det formål at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet, medmindre disse tilsagn er afgivet mindre end 55 arbejdsdage efter procedurans indledning. ⇐

---

↓ ny

De i første afsnit fastsatte frister kan når som helst efter procedurans indledning forlænges af Kommissionen med de anmeldende parter samtykke. De i første afsnit fastsatte frister forlænges tillige, hvis de anmeldende parter anmoder herom senest 15 arbejdsdage, efter at der er indledt procedure i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c). De anmeldende parter kan kun fremsætte én sådan anmodning. Den samlede varighed af alle forlængelser i henhold til dette afsnit kan ikke overstige 20 arbejdsdage.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
→<sub>1</sub> 1310/97 artikel 1, nr. 9, litra b)  
⇒ ny

4. →<sub>1</sub> Fristerne i stk. 1 og 3 ← afbrydes ekstraordinært, såfremt Kommissionen grundet omstændigheder, der kan tilskrives en i fusionen deltagende virksomhed, har været nødsaget til at kræve en oplysning ved en beslutning vedtaget i henhold til artikel 11 eller at beordre en kontrolundersøgelse ved en beslutning vedtaget i henhold til artikel 13.

5. Hvis Domstolen afsiger en dom, som helt eller delvis annullerer en beslutning truffet af Kommissionen ~~i henhold til denne forordning~~ og underlagt en frist fastsat i denne artikel, ⇒ skal fusionen på ny behandles af Kommissionen i lyset af de aktuelle markedsforhold med henblik på vedtagelse af en beslutning efter artikel 6, stk. 1. ⇐

---

↓ ny

De anmeldende parter skal omgående indgive en ny anmeldelse eller komplettere den oprindelige anmeldelse, hvis den oprindelige anmeldelse er blevet ufuldstændig på grund af



ændringer i markedsforholdene eller i de oplysninger, de gav. Er der ikke sket sådanne ændringer, skal parterne omgående attestere dette.

De i stk. 1 fastsatte frister løber på ny fra arbejdsdagen efter modtagelsen af fuldstændige oplysninger i en ny anmeldelse, en kompletteret anmeldelse eller en attestation som omhandlet i andet afsnit.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

6. Hvis Kommissionen ikke har vedtaget en beslutning i henhold til  artikel 6, stk. 1, litra b), litra c) , eller i henhold til artikel  8, stk. 1,  2 eller  8 , stk. 3, inden for de frister, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 3, anses fusionen for at være erklæret forenelig med fællesmarkedet, jf. dog artikel 9.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇒ ny  
⇒ new

## Artikel 11

### Anmodning om oplysninger

1. Til udførelse af de opgaver, som ved denne forordning er henlagt til Kommissionen, kan den ⇒ ved anmodning eller ved beslutning ⇐ ~~indhente alle fornødne oplysninger fra medlemsstaternes regeringer og kompetente myndigheder,~~  anmode  de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer ~~og fra~~  samt  virksomheder og virksomhedssammenslutninger om  alle nødvendige oplysninger .

2. Når Kommissionen fremsender en ⇒ simpel ⇐ anmodning om oplysninger til en person, en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning, angiver den retsgrundlaget og formålet med anmodningen, ⇒ den præciserer, hvilke oplysninger, der ønskes, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne og de ⇐ i artikel 14 omhandlede sanktioner for afgivelse af urigtige eller ⇒ forvanskede oplysninger. ⇐

↓ ny

3. Når Kommissionen anmoder en person, en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning om oplysninger i form af en beslutning, angiver den retsgrundlaget og formålet med anmodningen, den præciserer, hvilke oplysninger der kræves og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne. Den henviser desuden til de sanktioner, der er omhandlet i artikel 14, og henviser til eller pålægger de sanktioner, der er omhandlet i artikel 15. Beslutningen indeholder endvidere oplysning om, at den kan indbringes for Domstolen.

4. Virksomhedernes indehavere eller disses repræsentanter, og hvad angår juridiske personer, selskaber og foreninger uden status som juridisk person, de personer, der ifølge lov eller

vedtægt har beføjelse til at repræsentere dem, skal give de ønskede oplysninger på virksomhedens vegne. Behørigt befuldmægtigede advokater kan give de ønskede oplysninger på klienternes vegne. Klienterne bærer det fulde ansvar for, at oplysningerne er fuldstændige, rigtige og uforvanskede.

5. Kommissionen sender omgående en kopi af enhver beslutning, der vedtages i henhold til stk. 3, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område den pågældende person, virksomhed eller virksomhedssammenslutning har bopæl eller hjemsted, og til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis område er berørt.

6. På anmodning af Kommissionen forelægger medlemsstaternes regeringer og kompetente myndigheder Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for at den kan løse sine opgaver i henhold til denne forordning.

7. For at Kommissionen kan løse sine opgaver i henhold til denne forordning, kan den indhente udtalelser fra alle fysiske eller juridiske personer, der indvilliger i at afgive udtalelse med henblik på indsamling af oplysninger vedrørende genstanden for en undersøgelse. Under indhentning af udtalelser, der kan ske telefonisk eller ad anden elektronisk vej, skal Kommissionen starte med at oplyse om retsgrundlaget for og formålet med at indhente udtalelser og henvise til de i artikel 14 omhandlede sanktioner for afgivelse af urigtige eller forvanskede oplysninger.

Når en udtalelse indhentes i en virksomheds lokaler, underretter Kommissionen den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område udtalelsen indhentes. Hvis den pågældende medlemsstats kompetente myndighed ønsker det, kan dennes medarbejdere bistå Kommissionens medarbejdere.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇒ ny  
⇒ new

## Artikel 12

### Kontrolundersøgelser foretaget af medlemsstaternes myndigheder

1. På Kommissionens anmodning foretager medlemsstaternes kompetente myndigheder de kontrolundersøgelser, som Kommissionen finder nødvendige i henhold til artikel 13, stk. 1, eller som den har påbudt ved en beslutning i henhold til artikel 13, stk. 4. De repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder, som har fået til opgave at gennemføre kontrolundersøgelserne, og personer, der er bemyndiget eller udpeget af disse myndigheder, udøver deres beføjelser i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

2. Repræsentanter for Kommissionen og andre ledsagende personer bemyndiget af Kommissionen kan efter dennes anmodning eller efter anmodning fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, bistå denne myndigheds repræsentanter ved udførelsen af deres opgaver.

## Artikel 13

### Kommissionens kontrolundersøgelsesbeføjelser

1. Til udførelse af de opgaver, som ved denne forordning er henlagt til Kommissionen, kan denne foretage alle nødvendige kontrolundersøgelser hos virksomheder og virksomhedssammenslutninger.

2.  ~~I dette øjemed~~ Kommissionens repræsentanter  og andre ledsagende personer,  der er bemyndiget af Kommissionen  til at gennemføre en kontrolundersøgelse, har beføjelse til  :

(a)  at få adgang til alle virksomhedernes og  virksomhedssammenslutningernes  lokaler, grunde og transportmidler

(b)  at kontrollere bøger og andre papirer,  uanset informationsmedium

(c)  at tage eller få kopi eller udskrift  under enhver form  af  sådanne  bøger eller forretningspapirer

(d)  at forsegle alle forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer i det for kontrolundersøgelsen nødvendige tidsrum og omfang

(e)  at afkræve  alle virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller medarbejdere  forklaringer om  kendsgerninger og dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
→<sub>1</sub> 1310/97  
⇒ ny

3.  ~~De~~ Kommissionens repræsentanter  og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen  til at gennemføre en kontrolundersøgelse  , udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en  skriftlig  fuldmagt, der indeholder oplysning om kontrolundersøgelsens genstand og formål og om de i artikel 14, ~~stk. 1, litra d~~ fastsatte sanktioner, der finder anvendelse, hvis de forlangte bøger eller forretningspapirer ikke fremlægges i deres helhed,  eller de svar, der afgives i henhold til nærværende artikels stk. 2, er urigtige eller forvanskede.  Kommissionen underretter i god tid inden kontrolundersøgelsen den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres ~~og om de befuldmægtigede personers identitet.~~

4.  ~~De~~ Virksomheder og virksomhedssammenslutninger  har pligt til  at underkaste sig de kontrolundersøgelser, som Kommissionen har påbudt ved beslutning. Beslutningen angiver kontrolundersøgelsens genstand og formål, indeholder tidspunktet for dens påbegyndelse og oplysning om de i artikel 14, ~~stk. 1, litra d~~, og 15, ~~stk. 1, litra b~~, fastsatte sanktioner samt om adgangen til at indbringe klage over beslutningen for Domstolen.  Kommissionen træffer disse beslutninger efter høring af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres.

~~4. Kommissionen meddeler i god tid skriftligt den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, at den agter at vedtage en beslutning i henhold til stk. 3. Den indhenter udtalelse fra nævnte myndighed, inden den vedtager sin beslutning.~~

5. Repræsentanter for ⇨ og personer, der er bemyndiget eller udpeget af, ⇨ den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres, ⇨ skal ⇨ på denne myndigheds eller Kommissionens anmodning ⇨ aktivt ⇨ bistå Kommissionens repræsentanter og ⇨ andre ledsagende personer bemyndiget af Kommissionen ⇨ ved udførelsen af deres opgaver. ⇨ De har i denne forbindelse de beføjelser, der er omhandlet i stk. 2. ⇨

---

⇩ ny

6. Når Kommissionens repræsentanter og andre ledsagende personer bemyndiget af Kommissionen fastslår, at en virksomhed modsætter sig en undersøgelse, der er påbudt i henhold til denne artikel, yder den pågældende medlemsstat dem den bistand, der er nødvendig for, at de kan løse deres kontrolopgaver, og anmoder eventuelt om politiets eller en tilsvarende retshåndhævende myndigheds bistand.

---

⇩ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13

---

⇩ ny

7. Når den i stk. 6 omhandlede bistand efter national lovgivning kræver en domstolstilladelse, skal der anmodes derom. Der kan også anmodes om en sådan tilladelse som en sikkerhedsforanstaltning.

8. Når der anmodes om tilladelse efter stk. 7, skal den nationale domstol efterprøve ægtheden af Kommissionens beslutning og kontrollere, at de påtænkte tvangsindgreb ikke er vilkårlige eller for vidtgående i forhold til undersøgelsens formål. Ved prøvelsen af indgrebenes forholdsmæssighed kan den nationale domstol direkte eller gennem medlemsstatens kompetente myndighed anmode Kommissionen om nærmere forklaring. Den nationale domstol kan dog ikke sætte spørgsmålstejn ved, om kontrolundersøgelsen er nødvendig, eller kræve at få forelagt oplysninger i Kommissionens sagsakter. Det er forbeholdt Domstolen at kontrollere, om Kommissionens beslutning er lovlig.

---

⇩ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇨ ny

## Artikel 14

### Bøder

1. Kommissionen kan ved beslutning pålægge ~~de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer,~~ virksomheder eller virksomhedssammenslutninger bøder ⇨ på op til 1% af de deltagende virksomheders eller virksomhedssammenslutningers samlede omsætning som defineret i artikel 5 ⇨, hvis de forsætligt eller uagtsomt:

~~(a) undlader at anmelde en fusion i overensstemmelse med artikel 4,~~

(a)  giver urigtige eller forvanskede oplysninger i en ⇨ erklæring, en attestation⇨, en anmeldelse ⇨ eller en komplettering heraf ⇨ indgivet i henhold til artikel 4, ⇨ artikel 10, stk. 5, eller artikel 22, stk. 3 eller 4, ⇨

(b)  som svar på en anmodning fremsat i henhold til artikel 11,  stk. 2 , eller ⇨ i en udtalelse efter artikel 11, stk. 7 ⇨, giver urigtige ⇨ eller forvanskede ⇨ oplysninger

⇨ (c) som svar på en anmodning fremsat i form af en beslutning vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 3, giver urigtige, ufuldstændige eller forvanskede oplysninger eller undlader at give oplysninger inden for den fastsatte tidsfrist⇨

(d) under en kontrolundersøgelse efter artikel 12 eller 13  ikke  eller ~~kun ufuldstændigt~~ fremlægger de forlangte bøger eller øvrige ~~forretnings~~ papirer  i deres helhed  eller nægter at underkaste sig en kontrolundersøgelse, der er påbudt ved beslutning i henhold til artikel 13,  stk. 4

↓ ny

(e) som svar på et spørgsmål, der er stillet i henhold til artikel 13, stk. 2, litra e),

– afgiver et urigtigt eller forvansket svar, eller

– undlader inden for den af Kommissionen fastsatte frist at berigtige et urigtigt, ufuldstændigt eller forvansket svar afgivet af en ansat

– undlader eller afslår at give et fyldestgørende svar i forbindelse med forhold, der vedrører genstanden for og formålet med en kontrolundersøgelse, der er er beordret ved en beslutning vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 4

(f) har brudt de segl, Kommissionens repræsentanter eller andre ledsagende personer bemyndiget af denne har anbragt i henhold til artikel 13, stk. 2, litra d).

2. På de i stk. 1 fastsatte betingelser kan Kommissionen ved beslutning pålægge personer omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), bøder på 1 000 til 50 000 EUR.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

→<sub>1</sub> Berigtigelse, EFT L 3 af 7.1.1998, s. 16

→<sub>2</sub> 1310/97

⇒ ny

☒ 3. ☒ ~~2~~ Kommissionen kan ved beslutning pålægge deltagende personer og virksomheder bøder på op til 10 % af de deltagende virksomheders samlede omsætning som defineret i artikel 5, såfremt de forsætligt eller uagtsomt

~~(a) undlader at efterkomme et påbud i henhold til artikel 7, stk. 4, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit,~~

(a) undlader at anmelde en fusion i overensstemmelse med artikel 4, ⇒ artikel 22, stk. 3, eller artikel 22, stk. 4, før den gennemføres, medmindre de udtrykkeligt har fået tilladelse hertil efter artikel 7, stk. 2, eller ved beslutning vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 3 ⇐

(b) gennemfører en fusion i strid med artikel 7 ~~stk. 1, eller en beslutning i henhold til artikel 7, stk. 2,~~

(c) gennemfører en fusion, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet ved beslutning vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 3, eller ~~undlader at gennemføre forholdsregler, der er påbudt~~ ☒ ikke efterkommer et påbud pålagt ☒ ved beslutning vedtaget i henhold til ⇒ artikel 8, stk. 4 eller 5, ⇐

☒ (d) ☒ ~~(a)~~ undlader at ⇒ opfylde en betingelse eller ⇐ efterkomme et påbud pålagt ved beslutning vedtaget i henhold til ⇒ artikel 6, stk. 1, litra b) ⇐, artikel 7, stk. ~~(4)~~ ☒ 3 ☒, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit.

☒ 4. ☒ ~~3~~ Ved fastsættelse af bødens størrelse skal der tages hensyn til både overtrædelsens art, grovhed ⇒ og varighed ⇐.

☒ 5. ☒ ~~4~~ Beslutninger vedtaget i henhold til stk. 1, ~~og~~ 2 ☒ og 3 ☒, har ikke strafferetlig karakter.

## Artikel 15

### Tvangsbøder

1. Kommissionen kan ved beslutning pålægge ~~de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer,~~ virksomheder og virksomhedssammenslutninger tvangsbøder ⇒ på op til 5% af den deltagende virksomheds eller virksomhedssammenslutnings gennemsnitlige daglige omsætning som defineret i artikel 5 ⇐ for hver ☒ arbejds ☒ dag, hvormed fristen i dens beslutning overskrides, for at tvinge dem til:

(a) at give fuldstændige og rigtige oplysninger, som Kommissionen har krævet ved beslutning i henhold til artikel 11, ☒ stk. 3 ☒

(b) at underkaste sig en kontrolundersøgelse, som Kommissionen har påbudt ved beslutning i henhold til artikel 13, stk. 4

(c) at efterkomme et påbud pålagt ved beslutning i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), artikel 7, stk. 3, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit

(d) at efterkomme ethvert påbud pålagt ved beslutning i henhold til artikel 8, stk. 4 eller 5.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde kan Kommissionen ved beslutning pålægge personer omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), tvangsbøder på op til 100 000 ECU EUR for hver arbejdsdag, hvormed fristen i dens beslutning overskrides. ~~for at tvinge dem til~~

~~(a) at overholde et påbud i henhold til en beslutning efter artikel 7, stk. 4, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit,~~

~~(b) at gennemføre de forholdsregler, der er påbudt ved en beslutning efter artikel 8, stk. 4.~~

3. Når de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer samt virksomhederne eller virksomhedssammenslutningerne har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er blevet fastsat pålagt, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige beslutning ville føre til.

## Artikel 16

### Prøvelse ved Domstolen

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
→<sub>1</sub> 1310/97 artikel 1, nr. 10, litra a)  
⇒ ny

Domstolen har fuld prøvelsesret, jf. traktatens artikel ~~172~~ 229, med hensyn til klager over beslutninger, hvorved Kommissionen fastsætter en bøde eller en tvangsbøde; den kan opheve, nedsætte eller forhøje den pågældende bøde eller tvangsbøde.

## Artikel 17

### Tavshedspligt

1. Oplysninger, der er indhentet i medfør af bestemmelserne i denne forordning, må kun bruges til det med anmodningen, undersøgelsen eller høringen tilsigtede formål.

2. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder, deres embedsmænd og øvrige ansatte må ikke videregive oplysninger om forhold, som de i medfør af denne

forordning får kendskab til, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt, jf. dog artikel 4, stk. 3, artikel 18 og artikel 20.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelsen af oversigter eller redegørelser, som ikke indeholder oplysninger om enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

## Artikel 18

### Høring af parterne og tredjemand

1. Før Kommissionen træffer beslutning i henhold til ~~⇒ artikel 6, stk. 3 ⇐~~, ~~→<sub>1</sub> artikel 7, stk. (4) ⊗ 3 ⊗ ←~~, ~~⇒ artikel 8, stk. 2 til 6 ⇐~~, artikel 14 og artikel 15, giver den på alle stadier af proceduren indtil høring af Det Rådgivende Udvalg de deltagende personer, virksomheder eller virksomhedssammenslutninger lejlighed til at udtale sig om de klagepunkter, der fremføres imod dem.

---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 10, litra b)  
(tilpasset)  
⇒ ny

2. Uanset stk. 1 kan der træffes foreløbig beslutning ~~om dispensation~~ efter ~~artikel 7, stk. (4) ⊗ 3 ⊗~~, ~~⇒~~ og artikel 8, stk. 4 eller 5 ~~⇐~~, uden at give de deltagende personer, virksomheder eller virksomhedssammenslutninger lejlighed til på forhånd at udtale sig, på betingelse af at Kommissionen giver dem lejlighed hertil hurtigst muligt efter at have truffet beslutningen.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
→<sub>1</sub> 1310/97 artikel 1, nr. 11  
⇒ ny

3. Kommissionen lægger kun de klagepunkter til grund for sine beslutninger, som de deltagende parter har haft lejlighed til at udtale sig om. De deltagende parter skal i fuldt omfang tilgodeses under hele proceduren. Aktindsigt har i det mindste de direkte deltagende parter, dog under hensyntagen til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder.

4. Hvis Kommissionen eller de kompetente myndigheder i medlemsstaterne finder det nødvendigt, kan de også indhente udtalelser fra andre fysiske eller juridiske personer. Når fysiske eller juridiske personer, der godtgør, at de har en tilstrækkelig interesse i sagen, og særlig de deltagende virksomheders administrative organer eller ledelsesorganer eller anerkendte repræsentanter for disse virksomheders arbejdstagere, anmoder om at måtte afgive udtalelser, skal deres anmodning efterkommes.

## Artikel 19

### Forbindelse med medlemsstaternes myndigheder



1. Kommissionen sender inden ~~tre~~ 3 arbejdsdage medlemsstaternes kompetente myndigheder kopi af anmeldelser og hurtigst muligt kopi af de vigtigste dokumenter, som indsendes til Kommissionen eller udstedes af denne i henhold til denne forordning. →<sub>1</sub> Disse dokumenter skal omfatte tilsagn, ~~som parterne ønsker taget i betragtning med henblik på en beslutning~~ ☒ som de deltagende virksomheder har afgivet over for Kommissionen med henblik på at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet ☒ i henhold til artikel 6, stk. ~~1, litra b)~~ ☒ 2 ☒, eller artikel 8, stk. 2, ☒ andet afsnit. ☒ ←

2. Kommissionen gennemfører de i denne forordning nævnte procedurer i snæver og vedvarende forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder, som har ret til at fremsætte deres bemærkninger til procedurerne. Med henblik på anvendelsen af artikel 9 indhenter den oplysninger fra den i artikel 9, stk. 2, omhandlede kompetente myndighed i medlemsstaten og giver den lejlighed til at udtale sig på alle stadier af proceduren indtil vedtagelsen af en beslutning efter stk. 3 i nævnte artikel; den giver den i dette øjemed adgang til sine sagsakter.

3. Et rådgivende udvalg for kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser skal høres, inden der træffes beslutning i henhold til artikel 8, ⇒ stk. 1 til 6 ⇐, artikel 14 eller 15, eller vedtages bestemmelser i henhold til artikel 23.

4. Det rådgivende udvalg er sammensat af repræsentanter for medlemsstaternes ☒ kompetente ☒ myndigheder. Hver medlemsstat udpeger en eller to repræsentanter, som i tilfælde af forfald kan erstattes af en anden repræsentant. Mindst en af disse repræsentanter skal have kompetence inden for kartel- og monopolspørgsmål

5. Høring finder sted på et fælles møde indkaldt på Kommissionens foranledning og med Kommissionen som formand. Mødeindkaldelsen skal ledsages af en sagsfremstilling tillige med angivelse af de vigtigste dokumenter samt et udkast til beslutning for hver enkelt sag, der skal behandles. Mødet afholdes tidligst ~~14 dage~~ ☒ 10 arbejdsdage ☒ efter indkaldelsens fremsendelse. Kommissionen kan undtagelsesvis afkorte denne frist i fornødent omfang med henblik på at forhindre, at en eller flere af de i en fusion deltagende virksomheder påføres alvorlig skade.

6. Det rådgivende udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens udkast til beslutning, om fornødent ved afstemning. Det rådgivende udvalg kan afgive udtalelse, selv om nogle medlemmer er fraværende og ikke repræsenteret. Udtalelsen afgives skriftligt og vedlægges beslutningsudkastet. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse

7. ⇒ Kommissionen offentliggør det rådgivende udvalgs udtalelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, under hensyn til ⇐ virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder.

## Artikel 20

### Offentliggørelse af beslutninger

1. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de beslutninger, den vedtager efter artikel 8, ⇒ stk. 1 til 6, artikel 14 og artikel 15 ⇐.

2. Offentliggørelsen sker med angivelse af de deltagende parter og beslutningens væsentligste indhold; ved offentliggørelsen skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder.

## Artikel 21

### ☒ Anvendelse af forordningen og ☒ jurisdiktion

↓ 1310/97 artikel 1, nr. 12, litra a)  
(tilpasset)

☒ 1. Kun denne forordning finder anvendelse på fusioner efter artikel 3, og forordning nr. 17<sup>39</sup>, (EØF) nr. 1017/68<sup>40</sup>, (EØF) nr. 4056/86<sup>41</sup> og (EØF) nr. 3975/87<sup>42</sup> finder ikke anvendelse undtagen på joint ventures uden fællesskabsdimension, hvis oprettelse har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrenceadfærd. ☒

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇒ ny

☒ 2. ☒ ~~4~~ Med forbehold af Domstolens prøvelsesret har alene Kommissionen beføjelse til at vedtage de i denne forordning omhandlede beslutninger.

☒ 3. ☒ ~~2~~ Medlemsstaterne anvender ikke deres nationale konkurrencelovgivning på fusioner af fællesskabsdimension.

Første afsnit griber ikke ind i medlemsstaternes beføjelser til at foretage de nødvendige undersøgelser med henblik på anvendelse af ⇒ artikel 4, stk. 4 ⇐, eller artikel 9, stk. 2, samt efter henvisning i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra b), eller stk. 5, at træffe de strengt nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af artikel 9, stk. 8.

☒ 4. ☒ ~~3~~ Uanset stk. ~~1 og 2~~ ☒ 2 og 3, ☒ kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at beskytte andre legitime interesser end de i denne forordning anførte, som er forenelige med fællesskabsrettens generelle principper og øvrige bestemmelser.

Som legitime interesser i første afsnits forstand betragtes den offentlige sikkerhed, mediernes pluralitet og tilsynsreglerne.

Alle andre offentlige interesser skal af den pågældende medlemsstat meddeles Kommissionen, og anerkendes af denne, efter at den har undersøgt, om de er forenelige med fællesskabsrettens generelle principper og øvrige bestemmelser, før de ovenfor nævnte foranstaltninger kan træffes. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sin beslutning inden ⇒ 25 arbejdsdage ⇐ efter meddelelsen.

<sup>39</sup> EFT nr. 13, 21. 2. 1962, s. 204/62.

<sup>40</sup> EFT nr. L 175, 23. 7. 1968, s. 1.

<sup>41</sup> EFT nr. L 378, 31. 12. 1986, s. 4.

<sup>42</sup> EFT nr. L 374, 31. 12. 1987, s. 1.

**Forordningens anvendelsesområde** ☒ **Henvisning til Kommissionen** ☒

↓1310/97 artikel 1, nr. 12, litra a)  
(tilpasset)

~~1. Kun denne forordning finder anvendelse på fusioner efter artikel 3, og forordning nr. 17<sup>43</sup>, (EØF) nr. 1017/68<sup>44</sup>, (EØF) nr. 4056/86<sup>45</sup> og (EØF) nr. 3975/87<sup>46</sup> finder ikke anvendelse undtagen på joint ventures uden fællesskabsdimension, hvis oprettelse har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrenceadfærd.~~

↓ ny

1. En eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at behandle enhver fusion som defineret i artikel 3, der ikke har fællesskabsdimension som omhandlet i artikel 1, men som påvirker konkurrencen på den eller de anmodende medlemsstaters område og samhandelen mellem medlemsstater.

En sådan anmodning fremsættes senest 20 arbejdsdage efter den dato, hvor fusionen blev anmeldt, eller hvis den ikke er anmeldelsespligtig, efter den dato, hvor den pågældende medlemsstat på anden vis blev gjort bekendt med den.

2. Kommissionen underretter omgående medlemsstaternes kompetente myndigheder og de deltagende virksomheder om enhver anmodning modtaget i henhold til stk. 1.

Enhver anden medlemsstat har ret til at slutte sig til den oprindelige anmodning inden for en frist på 20 arbejdsdage efter Kommissionens modtagelse af anmodningen, og i løbet af dette tidsrum stilles enhver national behandling af fusionen i bero.

Har en berørt medlemsstat ikke inden for den ovennævnte frist på 20 arbejdsdage truffet beslutning om, hvorvidt den vil tilslutte sig anmodningen eller ej, anses den for at have besluttet at tilslutte sig anmodningen.

3. Har alle de medlemsstater, der ville være kompetente til at behandle fusionen efter deres nationale konkurrencelovgivning, eller mindst tre af dem anmodet Kommissionen om at behandle en fusion, anses fusionen for at have fællesskabsdimension og skal anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4.

4. I alle andre tilfælde kan Kommissionen inden for en frist på 10 arbejdsdage efter udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist beslutte at behandle enhver fusion, som den finder har betydelige grænseoverskridende virkninger, i overensstemmelse med en anmodning modtaget i henhold til stk. 1 eller 2. Træffer Kommissionen ikke beslutning inden for denne frist, anses den for at have besluttet at behandle fusionen.

<sup>43</sup> ~~EFT nr. 13, 21. 2. 1962, s. 204/62.~~

<sup>44</sup> ~~EFT nr. L 175, 23. 7. 1968, s. 1.~~

<sup>45</sup> ~~EFT nr. L 378, 31. 12. 1986, s. 4.~~

<sup>46</sup> ~~EFT nr. L 374, 31. 12. 1987, s. 1.~~

Kommissionen underretter medlemsstaterne og de deltagende virksomheder om sin beslutning. Den kan kræve anmeldelse i overensstemmelse med artikel 4.

Den eller de medlemsstater, der har fremsat anmodningen, fortsætter ikke med at anvende deres nationale konkurrencelovgivning på fusionen.

---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 12, litra b)  
(tilpasset)

---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 12, litra c)  
(tilpasset)  
⇒ ny

⊗ 5. ⊗ 4. ⇒ Når Kommissionen behandler en fusion i henhold til stk. 3 eller 4 ⇐, finder artikel 2, ⇒ artikel 4, stk. 2 og 3 ⇐, artikel 5, artikel 6 ⇒ og artikel 8 til 21 ⇐ anvendelse. Artikel 7 finder anvendelse i det omfang, hvor fusionen ikke er gennemført på den dato, hvor Kommissionen meddeler ~~partene~~ ⊗ de deltagende virksomheder ⊗, at der er fremsat sådan anmodning.

---

↓ ny

Er en fusion ikke anmeldelsespligtig efter artikel 4, begynder den i artikel 10, stk. 1, fastsatte frist for indledning af procedure at løbe på arbejdsdagen efter den dag, hvor Kommissionen meddeler den deltagende virksomhed, at den i henhold til stk. 4 har besluttet at behandle fusionen.

---

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 12, litra c)

---

↓ ny

6. Kommissionen kan meddele en eller flere medlemsstater, at den finder, at en fusion som omhandlet i stk. 1 har betydelige grænseoverskridende virkninger. Kommissionen kan i så fald opfordre den eller de pågældende medlemsstater til at fremsætte anmodning efter stk. 1.

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
→<sub>1</sub> 1310/97 artikel 1, nr. 13, litra a)  
⇒ ny

### Artikel 23

#### Gennemførelsesbestemmelser

☒ 1. ☒ Kommissionen er bemyndiget til at ~~udstede~~ ☒ fastsætte ☒:

☒ (a) ☒ gennemførelsesbestemmelser vedrørende form og indhold og andre enkeltheder i de anmeldelser ☒ og erklæringer ☒, der indgives i henhold til artikel 4 →<sub>1</sub>

☒ (b) gennemførelsesbestemmelser til ☒ artikel ☒ 4, stk. 4 og 5 ☒, artikel 7, artikel 9, artikel 10 og artikel 22 ←, ~~og om udtalelser fra deltagende parter og tredjemand i henhold til artikel 18.~~

↓ 1310/97 Art. 1, nr. 13, litra b)  
(tilpasset)  
→<sub>1</sub> Berigtigelse, EFT L 40 af  
13.2.1998, s. 17  
☒ ny

☒ (c) ☒ ~~Kommissionen kan fastsætte~~ fremgangsmåde →<sub>1</sub> og frister for afgivelse ☒ og opfyldelse ☒ af tilsagn i henhold til artikel 6, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 ←

☒ (d) gennemførelsesbestemmelser vedrørende høringer i henhold til artikel 18 ☒

↓ ny

(e) administrative gebyrer for indgivelse af anmeldelser efter artikel 4, stk. 1.

2. Kommissionen udsender retningslinjer angående de principper, der lægges til grund ved vurderingen af fusioner efter artikel 2.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13 (tilpasset)

## Artikel 24

### Forbindelser med tredjelande

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres virksomheder har mødt i et tredjeland i forbindelse med fusioner som defineret i artikel 3.

2. Kommissionen udarbejder, første gang senest et år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter med jævne mellemrum, en rapport, hvori den ud fra de i stk. 3 og 4 omhandlede kriterier gennemgår den behandling, som ~~EF~~-virksomheder ☒ med hjemsted eller hovedforretningsområde i Fællesskabet ☒ underlægges med hensyn til fusioner i tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, eventuelt ledsaget af henstillinger.

3. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 2 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke giver ~~EF~~-virksomheder ☒ med hjemsted eller hovedforretningsområde i Fællesskabet ☒ en behandling svarende til den, Fællesskabet giver virksomheder fra dette ~~tredje~~ land, kan Kommissionen forelægge Rådet forslag om et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende

behandling for EF-virksomheder ☒ med hjemsted eller hovedforretningsområde i Fællesskabet ☒.

4. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets eller medlemsstaternes forpligtelser i henhold til internationale - såvel bilaterale som multilaterale - aftaler, jf. dog traktatens artikel ~~234~~ ☒ 307 ☒.

#### Artikel 25

↓ ny

#### Ophævelse af tidligere forordninger

1. Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 og Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 ophæves med virkning fra den 1. maj 2004, jf. dog artikel 26, stk. 3.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13 (tilpasset)  
⇒ ny

#### ☒ Artikel 26 ☒

#### Ikrafttræden ☒ og overgangsbestemmelser ☒

1. Denne forordning træder i kraft på ⇒ tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⇐.

↓ ny

2. Den anvendes fra den 1. maj 2004.

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13

↓ ny

3. Forordning (EØF) nr. 4064/89 finder fortsat anvendelse på enhver fusion, som er aftalt eller bekendtgjort, eller hvor kontrol er erhvervet som omhandlet i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, før den dato, fra hvilken nærværende forordning finder anvendelse, med forbehold af bestemmelserne om anvendelighed i artikel 25, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 4064/89 og artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1310/97.

---

↓ Act of Accession of A, S and  
FIN Art. 29 (tilpasset)

4.  ~~3~~ For fusioner, som denne forordning finder anvendelse efter en tiltrædelse, erstattes datoen for denne forordnings ~~ikrafttrædelse~~  anvendelse  med tiltrædelsesdatoen. ~~Bestemmelsen i stk. 2, andet alternativ, finder på samme måde anvendelse på procedurer, der er indledt af en konkurrencemyndighed i de nye medlemsstater eller af EFTA-Tilsynsmyndigheden.~~

---

↓ Berigtigelse, EFT L 257 af  
21.9.1990, s. 13

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

*På Rådets vegne  
Formand*

**BILAG**

## Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 4064/89	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1, 2 og 3	Artikel 1, stk. 1, 2 og 3
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 4, første sætning
-	Artikel 1, stk. 4, anden sætning
Artikel 1, stk. 5	Artikel 1, stk. 5
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
-	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 4
Artikel 2, stk. 4	Artikel 2, stk. 5
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 5
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 3
-	Artikel 3, stk. 4
Artikel 3, stk. 5	Artikel 3, stk. 6
Artikel 4, stk. 1, første sætning	Artikel 4, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 1, anden sætning	-
-	Artikel 4, stk. 1, andet og tredje afsnit
Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 4, stk. 2 og 3
-	Artikel 4, stk. 4 til 6
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1, punkt (a) og (b)	Artikel 6, stk. 1, punkt (a) og (b)



Artikel 6, stk. 1, punkt (c)

Artikel 6, stk. 2 til 5

Artikel 7, stk. 1

Artikel 7, stk. 3

Artikel 7, stk. 4

-

Artikel 7, stk. 5

Artikel 8, stk. 1

-

Artikel 8, stk. 2, 3 og 4

-

Artikel 8, stk. 5

Artikel 8, stk. 6

-

Artikel 9, stk. 1 til 9

Artikel 9, stk. 10

Artikel 10, stk. 1 og 2

Artikel 10, stk. 3

-

-

Artikel 10, stk. 4, 5 og 6

Artikel 11, stk. 1

Artikel 11, stk. 2

Artikel 11, stk. 3

Artikel 11, stk. 4

-

Artikel 11, stk. 5, første sætning

Artikel 6, stk. 1, punkt (c), første sætning

Artikel 6, stk. 2 til 5

Artikel 7, stk. 1

Artikel 7, stk. 2

Artikel 7, stk. 3

Artikel 7, stk. 4

Artikel 7, stk. 5

Artikel 6, stk. 1, punkt (c), anden sætning

Artikel 8, stk. 1

Artikel 8, stk. 2, 3 og 4

Artikel 8, stk. 5

Artikel 8, stk. 6

Artikel 8, stk. 7

Artikel 8, stk. 8

Artikel 9, stk. 1 til 9

-

Artikel 10, stk. 1 og 2

Artikel 10, stk. 3, første afsnit, første sætning

Artikel 10, stk. 3, første afsnit, anden sætning

Artikel 10, stk. 3, andet afsnit

Artikel 10, stk. 4, 5 og 6

Artikel 11, stk. 1

-

Artikel 11, stk. 2

Artikel 11, stk. 4, første sætning

Artikel 11, stk. 4, anden og tredje sætning

-

Artikel 11, stk. 5, anden sætning

Artikel 11, stk. 6

-

Artikel 12

Artikel 13, stk. 1, første afsnit

Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, indledning

Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, punkt (a)

Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, punkt (b)

Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, punkt (c)

Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, punkt (d)

-

Artikel 13, stk. 2

Artikel 13, stk. 3

Artikel 13, stk. 4

Artikel 13, stk. 5

Artikel 13, stk. 6, første sætning

Artikel 13, stk. 6, anden sætning

-

Artikel 14, stk. 1, indledning

-

Artikel 14, stk. 1, punkt (a)

Artikel 14, stk. 1, punkt (b)

Artikel 14, stk. 1, punkt (c)

Artikel 14, stk. 1, punkt (d)

-

Artikel 14, stk. 2, indledning

Artikel 14, stk. 2, punkt (a)

Artikel 11, stk. 3

Artikel 11, stk. 5

Artikel 11, stk. 6 og 7

Artikel 12

Artikel 13, stk. 1

Artikel 13, stk. 2, indledning

Artikel 13, stk. 2, punkt (b)

Artikel 13, stk. 2, punkt (c)

Artikel 13, stk. 2, punkt (e)

Artikel 13, stk. 2, punkt (a)

Artikel 13, stk. 2, punkt (d)

Artikel 13, stk. 3

Artikel 13, stk. 4, første og anden sætning

Artikel 13, stk. 4, tredje sætning

Artikel 13, stk. 5

Artikel 13, stk. 6

-

Artikel 13, stk. 7 og 8

Artikel 14, stk. 2

Artikel 14, stk. 1, indledning

-

Artikel 14, stk. 1, punkt (a)

Artikel 14, stk. 1, punkt (b) og (c)

Artikel 14, stk. 1, punkt (d)

Artikel 14, stk. 1, punkt (e) og (f)

Artikel 14, stk. 3, indledning

Artikel 14, stk. 3, punkt (d)

-	Artikel 14, stk. 3, punkt (a)
Artikel 14, stk. 2, punkt (b) og (c)	Artikel 14, stk. 3, punkt (b) og (c)
Artikel 14, stk. 3	Artikel 14, stk. 4
Artikel 14, stk. 4	Artikel 14, stk. 5
Artikel 15, stk. 1, indledning	Artikel 15, stk. 1, indledning
Artikel 15, stk. 1, punkt (a) og (b)	Artikel 15, stk. 1, punkt (a) og (b)
Artikel 15, stk. 2, indledning	Artikel 15, stk. 2
Artikel 15, stk. 2, punkt (a)	Artikel 15, stk. 1, punkt (c)
Artikel 15, stk. 2, punkt (b)	Artikel 15, stk. 1, punkt (d)
Artikel 15, stk. 3	Artikel 15, stk. 3
Artikel 16 til 20	Artikel 16 til 20
Artikel 21, stk. 1	Artikel 21, stk. 2
Artikel 21, stk. 2	Artikel 21, stk. 3
Artikel 21, stk. 3	Artikel 21, stk. 4
Artikel 22, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 22, stk. 3	-
-	Artikel 22, stk. 1 til 4
Artikel 22, stk. 4	Artikel 22, stk. 5
Artikel 22, stk. 5	-
-	Artikel 22, stk. 6
Artikel 23	Artikel 23, stk. 1
-	Artikel 23, stk. 2
Artikel 24	Artikel 24
-	Artikel 25
Artikel 25, stk. 1	Artikel 26, stk. 1
-	Artikel 26, stk. 2
Artikel 25, stk. 2	Artikel 26, stk. 3

Artikel 25, stk. 3

-

Artikel 26, stk. 4

Bilag

## FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

**Politikområde: Konkurrence**

**Aktiviteter: Fusionskontrol**

**TITEL: FORSLAG TIL RÅDETS FORORDNING OM KONTROL MED FUSIONER OG VIRKSOMHEDSOVERTAGELSER**

**1. BUDGETPOST (NUMMER OG BETEGNELSE)**

A1, A7000

**2. SAMLEDE TAL**

**2.1 Samlet rammebevilling (del B): ... mio. EUR som forpligtelsesbevilling**

0 EUR til forpligtelser

**2.2 Gennemførelsesperiode:**

Forventet ikrafttrædelse 1.5.2004

Ingen tidsbegrænsning

**2.3 Samlet flerårigt skøn over udgifterne:**

- a) Forfaldsplan for forpligtelses- og betalingsbevillinger (finansieringstilskud) (jf. punkt 6.1.1)

Mio. EUR (3 decimaler)

	År [n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
Forpligtelser/ Betalinger		-	-	-	-	-	-

- b) Teknisk og administrativ bistand og støtteudgifter (jf. punkt 6.1.2)

Forpligtelser/ Betalinger		-	-	-	-	-	-
------------------------------	--	---	---	---	---	---	---

a+b i alt							
Forpligtelser/ Betalinge		-	-	-	-	-	-

- c) Personale- og andre driftsudgifters samlede budgetvirkninger (jf. punkt 7.2 og 7.3)\*

Forpligtelser/ Betaling	-	0,840	0,840	0,840	0,840	0,840	4,200
----------------------------	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

a+b+c i alt	-	0,840	0,840	0,840	0,840	0,840	4,200
-------------	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

## 2.4 Forenelighed med den finansielle programmering og de finansielle overslag

Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering

## 2.5 Virkninger for budgettets indtægtsside<sup>47</sup>

Ingen (vedrører tekniske aspekter ved en foranstaltning gennemførelse)

## 3. BUDGETSPECIFIKATIONER

Udgifternes art		Nye	EFTA-deltagelse	Kandidatlandenes deltagelse	Udgiftsområde i de finansielle overslag
IOU	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 5

## 4. RETSGRUNDLAG

Traktatens artikel 83 og 308.

## 5. BESKRIVELSE OG BEGRUNDELSE

### 5.1 Behov for EU-foranstaltninger<sup>48</sup>

#### 5.1.1 Mål

Revisionsforslagene bygger på Kommissionens erfaringer med anvendelsen af fusionsforordningen igennem mere end 12 år. Selv om resultaterne generelt anses for at have været positive, er der dog et vist spillerum for at bringe forordningen til at fungere mere effektivt og tilpasse den bedre til de aktuelle økonomiske realiteter. Der har vist sig visse tegn på, at det nuværende system er under pres, navnlig som følge af stigningen i antallet af fusionssager og den større økonomiske kompleksitet i de sager, der

<sup>47</sup> Nærmere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

<sup>48</sup> Nærmere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

behandles. I særdeleshed har den øgede koncentration i erhvervslivet nødvendiggjort stadig mere avancerede økonomiske analyser i Kommissionens begrundede beslutninger. Den foreslåede reform tager sigte på at afhjælpe de svagheder, der har vist sig i årenes løb.

Reformen har derfor et dobbelt sigte, idet den både har til formål at konsolidere de elementer i EU's fusionskontrolsystem, der har været en succes, og at sikre, at forordningen fortsat kan fungere som et effektivt middel til at føre kontrol med fusioner i fremtiden og leve op til de udfordringer, som EU's udvidelse og den stadig større økonomiske integration stiller os overfor.

#### *5.1.2 Dispositioner, der er truffet på grundlag af forhåndsevalueringen*

Ikke relevant, se punkt 5.1.3.

#### *5.1.3 Dispositioner, der er truffet på grundlag af den efterfølgende evaluering*

Grønbogen<sup>49</sup> lagde op til en bred offentlig høring om en række konkrete tanker i relation til en reform af EU's fusionskontrol. Høringen var koncentreret om jurisdiktionsspørgsmål, materielle spørgsmål og kontrolprocedurer. I grønningen gik Kommissionen dog også ind i en diskussion af selve systemet og efterlyste kommentarer til, hvordan det administrative system generelt har fungeret, herunder i relation til de sagsbehandlingsgarantier og den afvejning af interesser, der er indbygget i det. Desuden indkaldte den også kommentarer til, hvor effektivt adgangen til domstolsprøvelse fungerer, samtidig med at den slog fast, at ændringer på det område falder uden for rammerne af, hvad Kommissionen kan fremsætte forslag om.

Kommissionen modtog meget omfattende feedback, idet der indkom over 120 svar på grønningen. Tæt ved halvdelen kom fra erhvervslivet (brancheorganisationer og individuelle virksomheder), og over en fjerdedel kom fra advokatfirmaer. Desuden var der også kommentarer fra fagforbund, forbrugerorganisationer og akademikere. Også mange medlemsstater indsendte skriftlige kommentarer, hvilket også et par af ansøgerlandene gjorde. De fleste udtrykte tilfredshed med Kommissionens åbne holdning til en reform af fusionsforordningen, og de brede mål i grønningen bakkes op af langt størsteparten af dem, der indsendte kommentarer. Et fuldt resumé af den feedback, Kommissionen modtog efter grønningen, kan findes på GD COMP's netsted<sup>50</sup>.

## **5.2 Indsatsområder og nærmere bestemmelser for budgetmidlerne**

Den økonomiske globalisering, nedbrydelsen af de interne handelsbarrierer og den monetære integration har sammen med andre faktorer ført til reorganiseringer i erhvervslivet i Europa. Fusionsforordningen har på ingen måde stået i vejen for disse reorganiseringer, men tværtimod gjort dem lettere at gennemføre, samtidig med at den har sikret, at denne proces ikke har virket til skade for konkurrencen. Med forordningen er der indført én kontrolinstans til behandling af store, grænseoverskridende fusioner, således at virksomhederne ikke behøver at anmelde deres fusioner til et stort antal forskellige nationale jurisdiktioner i EU. Den har sikret, at fusionerne behandles inden for stramme, forudfastsatte tidsfrister, og samtidig har den skabt en bemærkelsesværdig

---

<sup>49</sup> KOM (2001) 745 endelig udg.

<sup>50</sup> <http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/review/comments.html>



gennemsigtighed i beslutningsprocessen - hver eneste gang, Kommissionen får anmeldt en fusion, offentliggøres der en meddelelse og en begrundet beslutning. Men først og fremmest er der indført et fusionskontrolsystem, der er karakteriseret ved den besluttende myndigheds - Kommissionens - fulde uafhængighed og sikkerheden for, at fusionerne alene vurderes på basis af deres virkninger for konkurrencen.

Reaktionerne på grønbogen gav udtryk for næsten enstemmig tilslutning til det koncept, der ligger til grund for forordningen, nemlig at Kommissionen i overensstemmelse med nærhedsprincippet bør have enekompetence til at behandle fusioner med grænseoverskridende virkninger. Den foreslåede reform sætter ikke spørgsmålstegn ved dette princip, men sigter derimod på at afhjælpe visse svagheder i den måde, hvorpå Kommissionen behandler de sager, der falder ind under dens jurisdiktion.

Forslaget sigter desuden mod at styrke anvendelsen af nærhedsprincippet, hvad angår sagernes fordeling, ved at give virksomhederne mulighed for at tage initiativ til at få en sag henvist til eller fra Kommissionen.

### 5.3 Gennemførelsesmetoder

Administreres direkte af Kommissionen.

## 6. FINANSIELLE VIRKNINGER

### 6.1 Samlede finansielle virkninger for budgettets del B (hele programperioden)

#### 6.1.1 Finansieringsstøtte

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
Aktion 1		-	-	-	-	-	-
<b>I ALT</b>							

#### 6.1.2 Teknisk og administrativ bistand, støtteudgifter og IT-udgifter (forpligtelsesbevillinger)

	[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
1) Teknisk og administrativ bistand							
2) Støtteudgifter							
<b>I ALT</b>							

## 6.2 Beregning af omkostningerne pr. foranstaltning i budgettets del B (hele programperioden)<sup>51</sup>

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	Type resultater (projekter, dossierer ...)	Antal resultater (i alt år 1--n)	Gennemsnitlige enhedsomkostninger	Samlede omkostninger (i alt år 1--n)
	1	2	3	4=(2X3)
SAMLEDE OMKOSTNINGER	-	-	-	-

## 7. VIRKNINGER FOR PERSONALERESSOURCER OG ADMINISTRATIONSUDGIFTER

### 7.1 Personalemæssige virkninger

Stillings typer		Eksisterende og/eller nyt personale til forvaltning af foranstaltningen		I alt	Opgavebeskrivelse
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger		
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	7		7	<i>Se forklaring nedenfor</i>
	B				
	C	2		2	

<sup>51</sup> Nærmere oplysninger i særskilt orienterede dokument.

Andre personaleressourcer				
I alt	9		9	

De ændringer, der foreslås i fusionsforordningen i relation til jurisdiktion og procedure (frister), vil få konsekvenser for ressourcerne.

Hvad angår antallet af anmeldelser, bemærkes, at de foreslåede nye regler om henvisning af sager før anmeldelsen på samme måde som de nuværende henvisningsregler gælder begge veje (både fra Kommissionen til medlemsstaterne og omvendt). I alt 22 sager blev helt eller delvis henvist efter artikel 9 i 2000-2002 (indtil ultimo september). I samme periode blev kun to sager henvist til Kommissionen efter artikel 22. Det er imidlertid sandsynligt, at denne situation vil ændre sig med den nye ordning. I 2000 var der ca. 50 sager, der blev anmeldt i tre eller flere medlemsstater, og kun i ca. 20% af dem var det relevante marked defineret som et nationalt marked<sup>52</sup>. Det er dog vanskeligt at forudse, hvor meget henvisningsmønstret vil ændre sig, specielt fordi det i den foreslåede ordning vil afhænge af de individuelle beslutninger, der træffes af de implicerede virksomheder, samt af de beslutninger, medlemsstaterne og Kommissionen træffer fra sag til sag. Men tager man højde for, at der nok vil blive henvist flere sager til de nationale myndigheder, vil et rimeligt skøn være, at det nye system vil føre til en forøgelse med ca. 20 sager eller 6% af det samlede antal anmeldelser. Eftersom alle disse sager ellers skulle være anmeldt til flere lande, må de ventes at være komplicerede og kræve detaljerede undersøgelser i adskillige medlemsstater. På den anden side vil forslaget føre til øget effektivitet ved at eliminere ca. 80-100 sager på det nationale plan. Til at behandle denne mertilgang bliver der behov for yderligere 4 ansatte i kategori A.

Med hensyn til de **proceduremæssige ændringer** af forordningen vil indvirkningerne på ressourcerne bero på tidsrammerne for undersøgelse af anmeldte fusioner. I sager, hvor parterne afgiver tilsagn, bliver der 15 dage mere i anden fase. Det svarer til en forlængelse af fristerne med omkring 1/8 i andenfasebeslutninger med tilsagn. I 2000/2001 var der 22 beslutninger med andenfasets tilsagn. Ændringernes gennemsnitlige årlige indvirkning kan derfor siges at bestå i ca. 165 arbejdsdage mere til andenfasebeslutninger. Da der normalt er tre fuldtidsansatte i kategori A, der arbejder på andenfasesager, vil det samlede behov svare til ca. 500 arbejdsdage eller to yderligere A-ansatte.

Forslaget om at give de anmeldende parter mulighed for at udløse en forlængelse af andenfasefristen med op til 20 arbejdsdage, for at der bliver tid nok til undersøgelser og drøftelser i komplicerede sager, vil også få konsekvenser for ressourcerne. Forlængelsen vil stort set svare til 1/6 af den tid, der i dag er til rådighed i anden fase. I 2000/2001 var der 37 andenfasebeslutninger. En meget forsigtig antagelse er, at de anmeldende parter vil gøre brug af denne mulighed i 50% af alle andenfasesager, og at de kun vil bruge halvdelen af den maksimale forlængelse. Det vil svare til ca. 300 arbejdsdage mere om

<sup>52</sup> Se grønbogen, bilag 1, punkt 56 og 160.

året, på basis af tre A-ansatte fuldtidsbeskæftiget med sådanne sager. Forslaget vil derfor kræve yderligere 1 A-ansat.

De ovennævnte behov for menneskelige og administrative ressourcer vil blive dækket inden for rammerne af den bevilling, det administrerende generaldirektorat tildeles ved den årlige budgetbehandling. Det samme gælder de ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger i relation til GD COMP's interne organisation som skitseret i Mario Montis meddelelse til Kommissionen om vedtagelsen af et forslag til en revideret rådsforordning, bl.a. hvad angår cheføkonomstillingen.

## 7.2 Samlede finansielle virkninger af personaleforbruget

Arten af personaleressourcer	Beløb i EUR	Beregningsmetode*
Tjenestemænd	756 000	7 A-ansatte* 108 000 EUR
Midlertidigt ansatte	84 000	2 midlertidigt C-ansatte* 42 000 EUR
Andre personaleressourcer (oplys budgetpost)	0	
I alt	840 000	

Beløbene er de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

## 7.3 Andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

Budgetpost (nummer og betegnelse)	Beløb i EUR	Beregningsmetode
<b>Samlet bevilling (Afsnit A7)</b>	-	
<b>Informationssystemer (A-5001/A-4300)</b>	-	
<b>Andre udgifter - del A (specificeres)</b>	-	
I alt	-	

Beløbene er de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

<sup>(1)</sup> Det specificeres, hvilken udvalgstype der er tale om, og hvilken gruppe det tilhører.

I.	Samlet årligt beløb (7.2 + 7.3)	840 000 EUR
II.	Foranstaltningens varighed	Ubestemt
III.	Foranstaltningens samlede omkostninger (I x II)	840 000 EUR om året

## **8. RESULTATOPFØLGNING OG EVALUERING**

### **8.1 Resultatopfølgningssystem**

Ikke relevant, se punkt 8.2

### **8.2 Hvordan og hvor ofte skal der evalueres?**

Inden den 1. juli 2007 skal Kommissionen rapportere til Rådet om, hvordan den foreslåede forordnings artikel 1 og 4 har fungeret. I henhold til artikel 1, stk. 4, skal medlemsstaterne regelmæssigt indsende de statistiske oplysninger til Kommissionen, som den har brug for til udarbejdelsen af denne rapport og eventuelle forslag til Rådet.

## **9. FORHOLDSREGLER MOD SVIG**

For centralforvaltningsudgifter.